

NR 2 JAN 2020

FOLKVILJAN

1 maj 2020

**solidariskt
på datorn
på balkongen
i fönstret ...**

sid 4, 8, 18-19

Facklig kamp sid 22-27

Kulturen i karantäntider sid 10-13

Långläsning – WTF sid 28

Innehåll

Skånevänsterns digitala 1 maj, s 4

Krönika, Efter corona – Socialism eller social misär? s 5

Lokal solidaritet under en pandemi, s 6

Aktivismen går inte i karantän, s 8

Malmövänsterns 1 maj, s 9

Isolera inte kulturen, s 10

Ljuspunker i tuffa tider, s 12

Debatt, s 14

Aurora skjuts upp – fredsarbetet fortsätter, s 16

Fönsteraffisch, s 18

Intervju Tjatte Hedlund, s 21

Facklig kamp, s 22-27

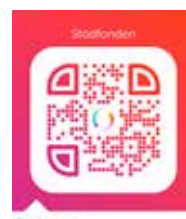
Novell WTF, s 28

Till minne av Per-Åke Purk, s 31

Bernie Sanders – USAs nästa president!? s 32

Distriktsårskonferens, s 34

Folkviljan ges ut av Vänsterpartiet Malmö och Vänsterpartiet Skåne. Ansvarig utgivare: Lisa Claesson. Redaktion: Maria Källberg, Pia Ljungquist, Lisa Claesson, Per Långby, Amalia Bartholdson, Olof Norborg, Jesper Sahlén, Zandra Valencia, Werner Petersson, David Lenander, Mårten Pavlov, Mikael Sörling, Johan Strandell, Busi Dimitru och Emma Eliasson Åström. Omslagsfoto: Olof Holmgren. Layout: Johanna Blomberg. Utkommer 5-6 gånger per år. Upplaga: 3 100 ex. Författarna svarar själva för de åsikter som uttrycks i texterna. Dessa behöver inte överensstämma med Vänsterpartiets åsikter. Folkviljan tar tacksamt emot artiklar och insändare men redaktionen ansvarar ej för obeställt material. Tryck: Norra Skåne Offset. Kontakt: folkviljan@vmalmo.se. Nobelvägen 51, 214 33 Malmö, tel. 040-96 64 67, webb: www.vmalmo.se

Stöd socialistiska stödfonden

Ge ett bidrag till kampen.
Eller varför inte bli månadsgivare?
Tack för ditt bidrag!

Fyll i medgivande på
vmalmo.se/du-behovs/skank-en-gava/
så ordnar vi resten.

Du kan också SWISHA valfritt belopp till
123 173 33 85

Vägen framåt är en solidarisk välfärd

En pandemi rullar in i landet. Ett virus, som ställer mycket på ända. Som vi vet så lite om, som gör att vi måste förändra under tiden som sjukvården organiseras om, krisberedskap byggs upp. Planerad vård skjuts framåt och det görs plats för akuta infektionspatienter. Hela samhället rustar, privatpersoner printar ansiktsvisir hemma så att det sprutar. Solidaritet, instinkt att hjälpa, handla till en granne, mat till personalen. Många vill göra gott, hjälpa till.

Vårdpersonal gör sitt yttersta med de förutsättningar som finns och applåderas, blir kallade hjältar, trots att de är vanliga människor som signalerat så länge att förutsättningarna att göra jobbet inte finns. De jobbar över, nya kollegor strömmar till och anmäler sitt intresse. Gränser pressas. Det måste hålla.

På tv:n pratar en statsepidemiolog i stickad tröja om hur vi ska göra. Inte träffas mer än 500 personer, sen inte mer än 50. Håll avstånd, tvätta händerna, besök inte människor i onödan, res inte i onödan. Avskärma dig om du är en riskgrupp. Lyssna på mannen i stickad tröja. Gör det! För din egen skull, men också för andra. Gör det!

Samtidigt läser vi om att unga moderater vill lära varandra att ta betalt för medmänskliga insatser, om ungliberaler som tycker att det är självklart att storföretagen ska få dela ut aktievinst samtidigt staten rycker ut och ger miljarder till företagen.

Samtidigt läser vi om moderater som vaknat ur sin törnrosasömn och vill att staten ska rycka ut. Rusta upp, bygga lager, rädda företag.

Samtidigt finns insikten där om alla är av vårdpolitisk kamp för att resur-

serna ska förstärkas, att vården ska byggas ut. Att välfärden behöver bli trygg och faktiskt finnas där för alla. År och decennier då moderaterna ylade om etableringsfrihet och sjöng marknadens lov med sina borgerliga kompisar i näringslivet och i alliansen. Insikten finns också där som vet hur ojämlik hälsan är i samhället. Att år skiljer i livslängd mellan de som har en lång utbildning och de som har en kort. Hur klassamhället dödar oavsett om vi har en pandemi eller inte. Uppgiften är stor.

Gör ditt bästa för att det ska gå så bra som möjligt nu. Gör ditt bästa för

”Välfärden och sjukvården behöver byggas ut och rustas upp, skapa en beredskap för det oförutsedda, så att vi slipper bygga medan vi går. Marknadsexperimentens tid måste vara förbi.”

att vässa dina politiska argument och kamplust. Uppgiften är stor. Lösningarna är det gemensamma, det solidariska.

Välfärden och sjukvården behöver byggas ut och rustas upp, skapa en beredskap för det oförutsedda, så att vi slipper bygga medan vi går. Marknadsexperimentens tid måste vara förbi. Det är som människor vi hör ihop. Samhället är vi. Det demokratiska samhället behöver växa på kapitalets bekostnad. Marknadsexperimentens tid måste vara förbi. Gör ditt bästa för att det går så

bra som möjligt nu, och sen laddar vi för en kavalkad av reformer och samhällsförändring.

Att vara solidarisk är det enda som håller ihop, som ger oss hopp. Var och en inte är sig själv närmst. Pandemin visar maskorna i väven som bildats av medveten ideologisk politik. De maskorna ska vi täta, med kavalkader av reformer, med en behövlig samhällsförändring mot det solidariska och hållbara. För oss alla rustar vi välfärden, skapar beredskap för det oförutsedda så att vi slipper bygga medan vi går. Det är den solidariska politikens era nu.

Sara Svensson, regionråd

Agneta Lenander, sjuksköterska och ledamot i Regionfullmäktige

Välkomna att delta i digital första maj!

Även om corona tvingar oss att avstå från fysiska demonstrationer och möten ska vi självklart ändå fira första maj och lyfta centrala politiska krav för en välfärd att lita på, för trygghet i anställningen och mot marknadshyror.

Vi ställer inte in, vi ställer om!

På grund av Coronaepidemin följer Vänsterpartiet myndigheternas rekommendationer och avstår från onödiga fysiska möten för att bidra till minskad smittspridning.

Men det innebär inte på något sätt att partiverksamheten upphör. Möten och studier kommer att fortsätta arrangeras, men på digitala mötesplatser.

Håll utkik efter vad som är på gång i din partiförening och i partidistriktet på våra hemsidor och Facebooksidor.

Livesändningar första maj

V centralt kl 13-15

Partiet centralt kommer att ha en central första maj-sändning där bland annat Jonas Sjöstedt medverkar kl 13-15.

V Lund kl 12.30

Vänsterpartiet Lund kommer att komplettera den centrala sändningen med ett tal av vår riksdagsledamot från Lund, Hanna Gunnarsson, kl 12.30 på Vänsterpartiet Lunds Facebooksida.

Fler sändningar

Antagligen kommer fler partiföreningar att sända live under dagen. Vi återkommer med information om detta.

Vänsterpartiet i Skånes digitala 1 maj-tåg

Vänsterpartiet Skåne kommer att lansera Facebook-eventet "Jag är med i Vänsterpartiet i Skånes första maj tåg" Här vill vi se massor av människor som är med och visar att vi är många som är delaktiga på första maj. Tanken är att få så många som möjligt att skicka in filmer när de går förbi sin kamera. Dessa filmer läggs sedan ihop till ett digitalt tåg. Det kommer också att komma förslag på slagord som man kan ropa/sjunga på

filmer som sedan klipps ihop till en film med många som ropar/sjunger. Förhoppningen är att du som läser detta dels själv vill delta, men dels också att du sprider eventet till dem du känner som du tror också vill vara med.

Gå med i vår aktivist- och mobiliseringsgrupp på Facebook – Vänsterpartiet i Skånes digitala 1 maj

Gruppen är till för att mobilisera och sprida information om vad som händer runt om i Skåne inför och under första maj. Här kommer att finnas instruktioner om hur du deltar i våra digitala aktiviteter, mallar för att ta selfies, en banner till din Facebookprofil, en samling bilder att sprida på Facebook och instagram, en samling stickers, små bilder, som du ska kunna lägga upp på dina vänner/grannars/bekantas Facebooksidor och andra roliga idéer som lyfts i gruppen.

Vi ses på nätet!

Välkomna att delta i ett annorlunda men spännande första maj-firande! Två saker kan du börja med att göra redan idag:

- Gå med i Facebook-gruppen "Vänsterpartiet i Skånes digitala 1 maj"
- Var med och producera roligt material – se instruktioner på www.vskane.se/1 maj

Nästa nummer av Folkviljan kommer ut 26 juni!

Vill din förening synas i tidningen?
Vill ni berätta, tycka, informera?

Välkommen med material till skane@vansterpartiet.se (förening) eller folkviljan@vmalmo.se (enskild).
Manusstopp 8 juni!

Efter Corona: Socialism eller social misär?

Det är svårt att greppa, att på riktigt förstå och ta in. Inom loppet av några veckor har så mycket hänt och förändrats. Helt plötsligt hålls täta presskonferenser med nya nyheter och uppmaningar till oss människor om hur vi ska agera och begränsa vårt sociala liv.

Vem hade för två månader sedan tänkt att arbetarrörelsens högtidsdag första maj inte skulle fyllas av demonstrationer runt om i landet?

Vi ska vara försiktiga, vi får inte hälsa på våra nära och kära. Boven i dramat är Corona, Covid 19, ett virus som blivit en pandemi som rört om för oss i både det lilla och stora livet. För Corona har påverkat världen och inte minst kapitalet. Det talas om en ekonomisk kris som kan bli värre än finanskriserna 1990 och 2008. Människor varslas, förlorar sin bostad och slås ut i framtidens ovisshet.

Jag är ett barn av 90-talskrisen. Jag började i skolan när klasserna blev större, våra lärare brände ut sig och under en stor del av mellanstadiet hade vi enbart vikarier som löste ut varandra. Det var under den eran nyliberalismen fick sitt genomslag men motståndet ännu var på tårna. Nedskärningarna möttes av skolstrejker och stora demonstrationer runt om i hela landet. Men

liberalismen blev med tiden allt mer dominerande. Avregleringar, privatiseringar, new public management blev "sunt förnuft" i samhället och samhällsdebatten. Det var svårt att vinna gehör för omfördelning som alternativ till sänkta skatter, utförsäljningar och borttagen arbetsgivaravgift. Det var det också när vi 2008 gick in i ekonomisk kris på nytt.

Efter det har saker och ting förändrats. Nu är det inte längre så att begreppet privatisering klingar allmänt vackert i samhällsdebatten. Ojämligheten har blivit påtaglig, privatiseringens följd har blivit uppenbar.

Vem bakar kakan och vem äter den? Nu är det tydligare än någonsin. Sjuksköterskor, undersköterskor, läkare, kassapersonal, butikspersonal, förskollärare, barnskötare med flera är de som har samhällsbärande yrken. Riskkapita-

list, storföretagare och den ekonomiska eliten är de som behöver hjälp och får miljarder av staten.

Vi vet inte vad som kommer efter Corona. Ingen vet. Men vi ser en hel del saker som händer här och nu. I Spanien förstärkas vården, i Ungern stärker högerregimen sin makt och kontroll över befolkningen. I Sverige har det likt i övriga länder skickats stora summor in i kapitalet. Men vi har också fått igenom borttagen karensdag och en bättre tillgänglig a-kassa, regeringen har öppnat upp för statligt ägande. När texten skrivs har det pratats om att införa lagstiftning gentemot att företag inte ska få göra aktieutdelningar i år.

På sjukhusen arbetar vårdpersonal dubbla arbetspass utan tillräcklig skyddsutrustning i en miljö som milt uttryckt kan kallas otillräcklig. Vi kommer inte glömma de 500 miljarder som staten slängt fram i kris till företag och banker.

Vi bör använda stora summor till att bygga upp ett samhälle som klarar av kriser och där samhällsbärande yrken är värda betydligt mer än applåder.

Lisa Claesson

Lokal solidaritet under en pandemi

De hjälper människor i karantän

KÄRA GRANNE & MALMÖBO!

Är du sjuk, äldre eller i en riskgrupp för det nya viruset?
Är du isolerad eller upplever du på andra sätt vardagsbegränsningar i den nuvarande situationen?
Behöver du hjälp med att få hem dina matvaror? Gå ut med hunden? Andra liknande ärenden?

Ring oss!

Vi är ett nätverk av Malmöbor som gärna hjälper dig med att utföra ärenden utanför hemmet eller få hem förnödenheter (**OBS!** Betalning för utlägg sker först när den frivillige är på plats, lämna aldrig ut ditt betalkort eller kod). Här i Malmö hjälper vi grannar varandra och vi kommer göra allt vi kan för att underlätta situationen för de som drabbats.

Telefonnummer **0737 - 55 95 90**

Om vi inte svarar när du ringer: spela in ett röstmeddelande eller skicka ett SMS. Berätta vad du behöver hjälp med, vilket område du bor i samt ett nummer att nå dig på så hör vi av oss snabbast möjligt.

Med vänliga hälsningar
/Nätverket Granne till Granne
📍 Granne Till Granne Malmö

GRANNE TILL GRANNE
0737559590

GRANNE TILL GRANNE
0737559590

GRANNE TILL GRANNE
0737559590

GRANNE TILL GRANNE
0737559590

GRANNE TILL GRANNE
0737559590

GRANNE TILL GRANNE
0737559590

GRANNE TILL GRANNE
0737559590

GRANNE TILL GRANNE
0737559590

GRANNE TILL GRANNE
0737559590

GRANNE TILL GRANNE
0737559590

Under en kort period har mycket förändrats för många. I spåren av Corona och Covid 19 har människor varit tvungna att ändra levnadsmönster och vanor. Rekommendationerna från folkhälsomyndigheten har sakta trappats upp. Vi ska hålla avstånd till varandra, de som kan ska arbeta hemma, och människor i riskgruppen ska begränsa sitt sociala liv till att inte ta emot besök och inte besöka andra. I skrivande stund har det även lagts fram förbud mot folksamlingar på över 50 personer. När du läser den här texten har restriktionerna med stor sannolikhet blivit fler.

”... vi hoppas på att skapa nätverk som består även efter viruset, då det kan vara minst lika behövligt beroende på vilket läge vi går in i då ...”

Det var i samband med rekommendationen om att människor över 70 år bör hålla sig hemma, som olika former av lappar började sättas upp i trappuppgångar och vid boenden. På lapparna kunde vi läsa om hur privatpersoner erbjöd hjälp att handla till äldre personer och andra människor i hemmakarantän. Det dröjde inte länge innan lapparna och erbjudanden om att handla till riskgrupper dök upp i organiserad form.

Granne till Granne Malmö är namnet på en Facebookgrupp där Malmöbor kan anmäla om de behöver hjälp med något som de inte kan göra på grund av rådande Coronaläge. I Facebookgruppen kan även de som kan hjälpa andra anmäla sig.

– Ingen kan göra allt men alla kan göra något, säger Emil Andersson, student och aktiv i nätverket Granne till Granne Malmö.

Granne till Granne Malmö organiseras av förbundet Allt åt alla Malmö som på sin Facebooksida beskriver sig som en lokal rörelse som arbetar för ett Malmö där invånarna har makt och kontroll över stadens resurser. Emil Andersson förklarar att Granne till Granne Malmö är tänkt att fungera som en kontaktyta mellan Malmöbor som är i behov av hjälp och Malmöbor som kan hjälpa andra. Det kan handla om att hjälpa till med matinköp men även andra uppgifter som att ge någons

katt medicin eller skänka en TV.

– Många har anmält att de kan hjälpa till och i dagsläget är det ganska lugnt, men om några veckor kan det behövas mycket hjälp, säger Emil Andersson.

De som organiserar nätverket har en tydlig mall och arbetar välplanerat kring hur överlämningen av det som handlats ska gå till, allt för att garantera att blir rätt.

– Nu är det väldigt mycket alla mot viruset, vi hoppas på att skapa nätverk som består även efter viruset, då det kan vara minst lika behövligt beroende på vilket läge vi går in i då, säger Emil Andersson.

Granne till Granne Malmö är inte ensamma om att organisera inköp till personer i karantän. Runt om i Skåne anordnar hyresgästföreningen liknande hjälp under namnet Goda Grannar, och i Malmö anordnar även organisationen Hela Malmö inhandlingshjälp till äldre och personer som tvingats isolera sig. Nicolas Lunabba är verksamhetsutvecklare på Hela Malmö som arbetar med hållbarhetsfrågor och särskilt fokus på barn och unga i utsatta miljöer.

– Att växla om till att jobba med effekterna av Coronapandemin var för oss fullt naturligt. Det är en del av vårt uppdrag att agera när stora omställningar äger rum. När den rasistiska seriemördaren Peter Mangs härjade som värst 2010, eller då mord ägt rum i våra områden, eller vid plötsligt upp-

blossande oroligheter, kan vi ställa om från ena dagen till den andra. Så måste vi jobba, säger Nicolas Lunabba.

Tillsammans samarbetar Granne till Granne Malmö och Hela Malmö för att se till att alla Malmöbor i behov av hjälp kan få det.

– Människor får gärna gå in på vår Facebooksida och anmäla om de kan hjälpa till. Vill du inte ingå i en organisation eller ett nätverk så kan du alltid sätta upp egna lappar i din trappuppgång, säger Emil Andersson.

Text: Lisa Claesson

Det här kan du göra om du vill hjälpa till under Coronakrisen och bor i Malmö eller i Skåne:

Anmäl din hjälp till Facebooksidan Granne till Granne Malmö <https://www.facebook.com/groups/GranneTillGranneMalmö/>

Kontakta Hela Malmö på deras Facebooksida <https://www.facebook.com/helamalmö/>

Anmäl din hjälp till hyresgästföreningen i ditt närområde <https://goda-grannar.nu/>

Starta ett eget nätverk runt ditt boende genom att sätta upp egna lappar och erbjuda din hjälp

1 maj 2020

Aktivismen går inte i karantän!

Nya tider kräver nya lösningar

För socialister världen över har det i alla tider varit centralt att få ut sina budskap. Beroende på samtid, tillgång till det offentliga rummet och anpassat till ofta begränsade resurser har folkens röster gjort sig hörda. Ofta har begränsningarna byggts på bristande yttrandefrihet eller andra repressiva uttryck. Situationen som råder idag är delvis en annan.

Det är av hänsyn och respekt till vår omgivning som vi behöver hitta nya vägar att nå ut med våra budskap. Politiska majoriteter är såklart en viktig faktor även utifrån rådande situation. Kommuner, regioner och stat har sina informationskanaler och har nödvändiga resurser för att nå ut till de breda massorna.

Vill vi nå igenom bruset behöver vi tänka utanför ramarna och använda all vår rörelses samlade kreativitet. Här kommer några tips på vad du kan göra hemifrån eller inom en mindre krets.

Självklart finns det också annat som kan göras. Endast fantasin begränsar oss. Har du ett intressant tips så hör gärna av dig till malmo@vansterpartiet.se.

Eftersom 1 maj är i faggorna kommer en del av tipsen vara knutna till det men självklart går det att göra detta alla andra dagar på året också.

Häng rött

Under 1 maj och dagarna däromkring kan en med fördel hänga ut banderoller eller fanor i sina fönster. Ju fler fanor och ju rödare, desto bättre. Du behöver såklart inte hålla dig till tyg. Det går bra

med pärlplattor, nejlikebuketter, snygga affischer med bra budskap och annat som du kan komma på. Självklart går det bra att göra detta året om. Vi är ju inte bara socialister första maj.

Spela internationalen

Behöver du hålla dig hemma under 1 maj kan du med fördel rikta högtalarna utåt och spela internationalen. Bli inte förvånad om du får höra glada rop utifrån eller får se en och annan uppsluppen vinkning. Även detta går såklart att göra alla andra dagar också. Skulle du behöva vara inne under en längre tid så hinner du kanske skapa en trevlig spellista med blandad kammusik eller dina socialistiska favoritlåtar. Lägg gärna upp den i de sociala medier du använder. Det kommer att uppskattas av dina vänner.

Sociala medier

Mer än någonsin finns det tid och möjlighet att hjälpas åt att sprida budskap via sociala medier. Ta gärna en extra diskussion med den där vännen eller familjemedlemmen som skulle behöva en påminnelse om varför socialismen är nödvändig. Ta dig tid att bemöta rasistiska kommentarer eller dela en intressant nyhet. Mycket matnyttigt finns på

Vänsterpartiet Malmös Facebooksida, dela gärna.

För att organisera dig och göra detta tillsammans med andra finns bland annat Facebookgrupperna "aktivister för v malmö" och "aktivistnätverket vänsterpartiet skåne". Där tipsar vi varandra och hjälps åt i trådar där andra kamrater behöver hjälp.

Måla en graffitivägg

Är du frisk och har möjlighet att vistas ute kan du använda någon av stadens officiella graffitiväggar för att måla något. Använd gärna årets 1 maj-layout eller hitta på något eget på temat. Ta gärna en bild på ditt verk och sprid.

Ut och cykla

Ta med några vänner eller familjen och ge er ut på en cykeltur. Pimpa cyklarna med vimplar eller skyltar med budskap. Stoppa ner en liten högtalare i cykelkorren och glid runt på stan.

I övrigt så uppmanar vi till allmän solidaritet. Hjälp dina äldre grannar att handla. Kolla av hur personer i din omgivning mår. Ring ett samtal till någon som sitter ensam. I kristider ökar solidariteten.

Tillsammans kan vi bidra till att folk även fortsättningsvis behåller inställningen av att det är viktigt att hjälpas åt och att på ett mer progressivt sätt dela lika på resurserna.

Ta hand om varandra därute!

Solidaritet gör oss starkare!

1 MAJ

#1maj #röttmalmö

TRYGGA JOBB,

RÅD ATT BO

– solidaritet i välgång och kris!

Du hittar all information på vår hemsida
www.vmalmo.se och på vår
Facebook-sida: Vänsterpartiet Malmö.

ARBETARNAS BILDNINGSFÖRBUND

★ UNG VÄNSTER

MALMÖ

Trygga jobb Anställningsrätten är hotad och vi måste sluta upp för att försvara den. Men vi ska inte stanna där, vi måste kämpa för att stärka den! Ingen ska behöva byta mellan olika korttidskontrakt på samma arbetsplats eller ha anställningsavtal helt utan några utlovade timmar. Allmänna visstidsanställningar ska inte bli normen – de ska avskaffas.

Råd att bo Bostaden är ingen spekulationsvara utan en mänsklig rättighet, en rättighet vi bara kan säkra om det byggs bra och prisvärda bostäder. Detta gör vi bäst genom offentligt ägda byggbolag. Marknadshyror är ett hot mot alla hyresgäster och därför måste vi alla organisera oss för att hindra regeringen från att införa dem.

Solidaritet i välgång och kris Alla är socialister under kriser, lyder det mycket talande uttrycket. Högern vill alltid att företagens vinster ska vara privata och att deras förluster ska täckas av det offentliga. Vänsterpartiet prioriterar solidariteten både när det går bra, och när det går dåligt. Det är så vi bygger och bibehåller ett starkt och välmående samhälle.

Isolera inte kulturen

I tider då samhället sätts på prov blir det tydligt vilka grupper som har förutsättningar att klara dessa prövningar. Kokar man ner det handlar det ytterst om vad vi med gemensamma resurser signalerar är viktigt.

Vård, skola och infrastruktur är sådant som måste ges visst minimiutrymme i offentliga budgetar. I kristider anger hur väl dessa fungerar huruvida det satsats tillräckligt. Vi är långt ifrån rustade att klara kriser på alla plan men vissa sektorer drabbas hårdare än andra.

Kultursektorn är en sådan. Sedan urminnes tider har samhällets välgång speglats i kulturella yttringar. Skådespel och offentliga utsmyckningar kommer på plats först när överlevnaden säkrats, såsom tak över huvudet och mat på bordet. När svångremmen dras åt är det också detta som blir det första som faller. Det är såklart fel av många

anledningar. Mer specifikt kan man knyta den kulturella utvecklingen till bland annat folkhälsa och bildning.

För vad händer när evenemang ställs in och folk försätts i karantän? Den grupp som står för det sköna och utvecklande i vårt samhälle är också en grupp som till största delen lever under osäkra ekonomiska villkor. Kulturarbetare har otrygga anställningar. Villkoren är usla och många tvingas frilansa, söka offentliga medel eller hoppas att biljettintäkter täcker månadshyran. Det är en livegenskap där entreprenörskap, författande av ansökningar och publikfriari är nödvändigt för att lite vid sidan om kunna ägna sig åt den egentliga

Om du är frisk och symptomfri:

Ta en tur till **konsthallen** eller till **mu-seet**. Det är ganska folktomt just nu. Passa på och njut.

Malmö har många mindre **gallerier och antikvariat** som har intressanta böcker och annat. Lägg det som du annars hade spenderat på en biobiljett eller ett par nya skor på att köpa en skiva, vykort, smycken eller en tavla. Det behöver inte bli dyrt.

Stadsbiblioteket anordnar fortfarande en del seminarier och utställningar. Hittar du ingen just den dagen du är där, passa på att låna en bok.

Malmö stads evenemangskalender (evenemang.malmo.se) uppdateras ständigt utifrån rådande rekommendationer och även om den innehåller långt ifrån allt så finns det mer än nog att roa sig med.

Även **studieförbunden** är noga med att följa rekommendationerna och arrangerar endast sådant som känns tryggt och säkert. Kika tex in på abf.se och klicka dig vidare till din lokala avdelning. Där kan man även få tips på fler saker att göra hemifrån eller hur man kan arrangera möten på distans på bästa sätt.

Om du är lite krasslig men fortfarande orkar göra saker i hemmet:

Läsning är ett givet alternativ. Det finns enorma mängder e-böcker om du inte bunkrat sedan innan och även en uppsjö appar som fungerar tillfredsställande.

Testa också att **göra saker själv**. Måla, spela instrument (bra instruktionsvideos finns på youtube.com tex), måla om en kruka eller sök på DIY-videos för mer inspiration.

Skapa en spellista med din favoritmusik och dela med dina vänner. För varje lyssnad låt på tex Spotify går en liten andel till artisterna. Sök gärna på genre som du vill stötta specifikt eller lokala förmågor. På så sätt hittar du även ny musik.

Skapa **digitala fikor, bokcirk-lar, sygrupper** och annat med dina vänner. Det kan ibland kännas svårt att komma igång med ett samtal med någon bakom en skärm. Men om det finns ett syfte med "träffen" blir det lättare att komma igång.

kärnan i kulturen – skapandet. Vid inställda arrangemang faller allt.

En gång för alla bör vi enas om att säkra kulturens roll i samhällsutvecklingen och skapa bättre villkor åt skaparna. Kulturen är inte något vid sidan om. Den är en väsentlig del av vårt samhälle och våra liv och det är dags att vi erkänner den som sådan.

För att dämpa fallet kommer här några tips för hur du kan ta del av, och stötta, kulturen i karantänstider.

Text Busi Dimitru

Om du är störtförkyld och inte orkar dig upp ur soffan:

Då vill vi börja med att säga krya på dig!

Medan du gör det kan du med fördel lyssna på Sveriges radio. Dels finns det ämnesvisa sökfunktioner om du vill fokusera på just kultur.

Radioföljetongen & Radionovellen

i P1 rekommenderas varmt. Avsnitten är inte särskilt långa med desto mer intressanta.

Poddar är också ett enkelt alternativ att ta till sig. Både Spotify och Acast har sökbara sidor. För nyfrälsta poddlyssnare är det en fördel att söka på kategori.

Du behöver inte skapa en spellista. Det går alldeles utmärkt att bara lyssna. Sätt på något skönt om du vill vila och sova eller något glatt om du vill peppa dig själv.

Skapa förutsättningar för skaparna

Sedan urminnes tider har samhällets välgång speglats i kulturella yttringar. Skådespel och offentliga utsmyckningar kommer på plats först när överlevnaden säkrats. Såsom tak över huvudet och mat på bordet. När svångremmen dras åt är det också detta som blir det första som faller. Det menar vi som socialister såklart är fel av många olika anledningar. Men för att vara mer konkreta och utgå från just dagsläget går det, som även vid andra tillfällen, att knyta den kulturella utvecklingen till bland annat folkhälsa och bildning.

En gång för alla bör vi enas om att säkra kulturens roll i samhällsutvecklingen och skapa bättre villkor åt skaparna. Kulturen är inte fluff vid sidan om. Det är en väsentlig del av vårt samhälle och våra liv och det är dags att vi erkänner den som sådan.

- **Kulturaktörer som bokats av offentlig sektor fram till 30 maj bör få behålla sina gage eller säkras ombokning senare i år.**
- **Kommunen och regionen bör skapa möjligheter att begränsa antal besökare men hjälpas åt att hålla arrangemang tillgängliga och öppna samt erbjuda stöd för övergång till digitala arrangemang.**
- **Ett krispaket med medel bör anslås från vilken kulturaktörer ska kunna söka medel för att ta sig igenom krisen.**

Text Busi Dimitru

Ljuspunkter i tuffa tider

Det kan vara skönt att få ägna en stund åt något annat i dessa tider. En stunds avkoppling, en stund att bli underhållen – men också inspirerad. Folkviljans Micke Sörling har plockat fram nio olika tips som på olika sätt förhoppningsvis gör detta.

FILM

RIOT GRRRL sessions, the Documentary Youtube

(https://www.youtube.com/watch?v=IxL_mJuvvXE)

Musikern Canan Rosén samlade in nästan 70 000 kronor för att förverkliga Sveriges första Riot Grrrl-projekt. Hösten 2018 strålade ett dussin av landets bästa musiker och låtskrivare samman för att spela in en skiva tillsammans. Projektet dokumenterades på flera olika sätt och mynnade bland annat ut i en 29 minuter lång (eller snarar kort) film om kreativitet, kollektiv gemenskap, glädje, do-it-yourself och feminism. (PS: Skivan finns på Spotify)

POESI/ SPOKEN WORD

Iman Talabani "Tillfällig"

<https://www.youtube.com/watch?v=TJW3oGrF3HE>

Farhiya Feysal "Osäker grabb"

<https://www.youtube.com/watch?v=dDYlSoGNkI8>

Nilofar Salimi "Det var en gång"

<https://soundcloud.com/sydsvenskans-webb/nilofar-salimi-ortens-baesta>

På Youtube finns många fina klipp från Ortens bästa poet en kan lägga timmar på. Men det är framför allt dessa tre som alltid dröjt sig kvar och som jag återkommit till. Iman Talabani (Farsta) klär pricksäkert av machokulturen i sitt rappa uppträdande och möts av stående ovationer och jubel. Farhiya Feysal (Linköping) vann Ortens bästa poet 2018 med "Osäker grabb" där hon kopplar samman machokultur med strukturell rasism och dess konsekvenser för såväl killar som tjejer. Klippet är från när hon fick läsa den på Dramaten. Nilofar Salimi (Lund) finns inte på Youtube (än?) men hennes uppläsning av "Det var en gång" är en studie i stillsamt raseri i en dikt som handlar om kolonialism, slaveri, övergrepp och rasism.

LITTERATUR

Magnus Jonsson
Hatet-trilogin

Författaren Magnus Jonsson satte för något år sedan punkt för hatet-trilogin som omfattar böckerna Mannen som lekte med dockor, Asätarna i Kungsträdgården och Kvinnan som jagade ensam. Serien är av bladvändarkaraktär där antifascistisk kamp löper som en röd tråd genom serien, karaktärerna är för genren normbrytande och många referenser till klassiska vänstermiljöer som Kafé 44 och Svarta månen droppas ledigt.

MATLAGNING

Awesomevegandad.com

Superinspirerande matblogg som är intressant och rolig även för oss som inte är veganer. Här kan du lära dig att göra köttsubstitut som seitan, men också pannkakor på svarta bönor, fuskgratäng eller vegansk falukorv. Recepten är hyggligt enkla och pedagogiska och i flera fall finns även instruktionsvideo att titta på. Jag kan verkligen rekommendera seitanfilmerna, där pratar vi matlagarglädje på hög nivå.

POD

Vafan mannen!

Marco Vega och Kamyar Alinejad promenerar i Malmö och samtalar om mansrollen utifrån att vara rasifierad och vad det inneburit och innebär för dem. Intressant, viktigt och upplysande på flera olika plan. Cirka 40 minuter långt.

LITTERATUR

David Levithan
Jag, En (bok)

En väldigt fin, välskriven och lättläst kärlekshistoria. Huvudpersonen En vaknar varje morgon upp i en ny kropp, med nya förutsättningar utifrån vems kropp det är En lånar. Så en dag träffar En Rhiannon och blir svårt förälskad. "Ett smart, unikt queerperspektiv", tyckte författaren Mats Strandberg om den här boken. Håller med.

FILM

Cineasterna.com

Har du ett bibliotekskort? Har du ett bredband? Då kan du alldeles gratis låna film. Cineasterna har ett stort utbud där du hittar det mesta. Gamla klassiker som nya spännande titlar, så väl smala filmer som mer folkliga. Själv tänker jag se Sorry to Bother you och Fimpen.

Text Mikael Sörling

Palestina under ockupation i mer än 70 år

Det palestinska folket har levt i en omänsklig situation i mer än 70 år. Deras land har blivit bortlovat till den sionistiska rörelsen i Europa.

Ockupationen började med Balfourdeklarationen, yttrandet från den koloniala brittiska regeringen den 2 november 1917. Där annonserades ett etablerat "nationellt hem" för judarna i Palestina.

Balfourdeklarationen är bara början på den stora katastrofen för palestinierna, som i sin tur, egentligen bara är ett av många koloniala projekt runt om i världen. Då, under deras koloniala tid i Palestina, tilläts de sionistiska judarna att köpa och bosätta sig på palestinsk mark, vilket var början till den egentliga ockupationen.

Den 29 november 1947 kom så FN:s delningsplan och i början av 1948 startade Al Nakba, den stora katastrofen, när över 700 000 palestinier fördrovs från sina hem av beväpnade israeliska styrkor. Staten Israel utropades.

Idag 2020, är 80 procent av den palestinska marken under israelisk ockupation.

I Gaza lever idag två miljoner palestinier under vidriga förhållanden, utan rent vatten eller fungerade avloppssystem och oerhört begränsad tillgång till elektricitet, någon timme per dag. Hela Gaza är som ett enda stort fängelse omgärdat av israeliska soldater, dygnet runt.

Jag är född och uppvuxen i Israel som en av mer än två miljoner palestinier med israeliskt medborgarskap. Jag har utbildat mig i sociologi på universitet. Men vi som palestinier får aldrig samma möjligheter som motsvarande israeliska judiska medborgare får. Detta problem delar vi dock med alla icke judiska medborgare.

Under 2018 har den högerkonserva-

tiva regeringen med Benjamin Netanyahu i ledningen drivit igenom en ny lag, där alla icke judiska medborgare särbehandlas på ett sätt som liknar ren apartheid. Det hjälper inte att vi som inte är judar, men ändå är födda och uppvuxna i Israel, arbetar och betalar skatt, med mera. Är du inte jude är du inte heller en hundra procentig medborgare i ditt hemland.

Översatt till Sverige så skulle det betyda att alla som inte är kristna inte heller är fullvärdiga medborgare i Sverige. Det är något som vissa politiker i Sverige gärna vill ska ske. Får de makten så dröjer det nog inte länge förrän vi har de lagarna också här.

Under min utbildning hade jag en diskussion med en av professorerna i sociologi där han under lektionen "demokrati och samhälle" hävdade att Israel är ett demokratiskt land. När jag protesterade och sa att det är väl inte sant med anledning av att de låter judar utomlands, som aldrig haft något att göra med Palestina, som aldrig har varit här eller ens besökt landet får komma och bosätta sig på palestinsk mark, medan exempelvis delar av min familj som i generationer har bott här, men fördrovs från sina hem och nu bor i flyktingläger i Syrien, stoppas och inte kan få återvända trots att man har legala papper på den mark de hade innan Al Nakba. Han kunde inte hitta ett logiskt svar.

Enligt internationell rätt är det förbjudet för en ockupationsmakt att flytta sin befolkning till ockuperat område, vilket är något som Israel gjort kontinuerligt sedan 1967 på Västbanken och i Jerusalem.

Idag bor mer än 700 000 israeliska bosättare i dessa områden. Alla bosättningar är byggda på stulen palestinsk mark.

Enligt FN:s delningsplan från 1947 skulle Jerusalem vara en internationellt administrerad stad, delad mellan israeler och palestinier. Men Israel annekterade västra Jerusalem redan 1948 och rensade staden från Palestinier. Idag finns det fler än 200 000 illegala israeliska bosättare runt om i östra Jerusalem.

Trump och Netanyahu har redan flyttat USAs ambassad från Tel-Aviv till Jerusalem, vilket betyder att FN:s delningsplan gällande Jerusalem i praktiken är död.

Varje kväll när jag kommer hem från jobbet, sitter och äter middag med min man i värmen, får jag ont i hjärtat när jag tänker på alla dessa palestinska barn som sitter fängslade i israeliska fängelser, utan rättgång, rätt att träffa sina familjer och utan minsta rättigheter. Deras enda fel är att de är palestinier. Mer än 500 barn sitter i dag fängelse. Vad kommer de barnen att ha för framtid? Psykiska trauman och otrygghet är det enda som de har fått i fängelset. De har tappat allt hopp för allt och alla.

Alla palestinier, precis som jag, har tappat allt hopp om att världssamfundet och Europa, som har skapat denna katastrof kommer att göra något för att stoppa ockupationen.

Därför kräver vi palestinier i Sverige av Vänsterpartiets ledning i riksdagen att ställa krav på regering och EU att agera för en fredlig och rättvis lösning av ockupationen.

Ingen är fri innan alla är fria.

Sabrin Högelius

Socialismen som idé är större än enskilda partier

Valet 1970 var lite speciellt. Det var det första valet med enkammarriksdag. Inom VPK jublade man, den nya spärren på fyra procent hade man klarat med god marginal, tack vare omfattande stödröster från socialdemokrater på vänsterkanten. Nu hade man tillsammans tillägnat sig vänstermajoritet i riksdagen. VPK kunde göra skillnad, SAP:s totala majoritet var bruten. Socialdemokraternas färd mot välfärdsstaten hade ditintills varit framgångsrik. Ibland har man agerat kapitalismens dödgrävare, ibland änglar i marmor, som lydigt anpassat sig till de borgerliga kraven. För övrigt Walter Korpis begrepp för att beskriva arbetar-rörelsens vägval.

Det politiska vägvalet var väsentligt, skulle man ersätta de borgerliga idealen med nya värderingar och etik, helt nya sätt att se på samhället, kulturen och medborgarna? Ett systemskifte?

Eller skulle man helt enkelt sikta på att erövra den borgerliga livsstilen och dess ideal? Var kampens mål att man befriades från sin klass och ett fullständigt övertagande av det borgerliga samhället?

Mycket tyder på att utvecklingen drogs åt förborgerligandet.

Tudelningen i "skötsamma" och "egensinniga" hade bitit sig kvar inom socialdemokratin. Redan innan socialdemokratin delades i en revisionistisk och revolutionär gren före den ryska revolutionen, gjorde Martin Koch upp med tudelningen i sina romaner. En tudelning som bildade underlag till den kommande partisprängningen. Egen-sinne leder till revolutionära tendenser, skötsamhet till en stabil arbetarrörelse. De skötsamma premierades med "köpelägenhet" och medlemskap i Solidar. HSB och bostadskooperationen fick en överdrivet stark ställning inom den tidiga socialdemokratin, speciellt i Malmö. Först efter andra världskriget fick kommunsocialisterna en starkare

plattform, den nya kommunallagen, att hävda de mindre välbeställdas rätt.

Kapitalismens dödgrävare visade sig överraskande och oväntat kraftfulla. I LO:s tidning "Fackföreningsrörelsen" intervjuades LO:s ekonom Rudolf Meidner.

"Vi vill beröva kapitalägarna deras makt, som de utövar just i kraft av sitt ägande. All erfarenhet visar att det inte räcker med inflytande och kontroll. Ägandet spelar en avgörande roll. Jag vill hänvisa till Marx och Wigforss: vi kan i grunden inte förändra samhället utan att också ändra på ägandet"

"Rösta hur fan du vill, bara det blir åt vänster."

I all tysthet hade två medelålders samhällsforskare, tillsammans med LO, byggt en modell för att attackera kapitalismens själva kärna, ägandet av produktionsmedel. Marx idéer om att aktiebolagen skulle kunna vara en ingång till något helt nytt, en spricka i kapitalismen, skulle nu kunna testas i full skala. Inte ens Palme var förberedd, men hakade på med visst motstånd.

"Löntagarfonder" betecknade man projektet. Till grund låg en statlig utredning, Koncentrationsutredningen, som visade att centraliseringen av kapitalet gått mycket långt. I merparten av alla aktiebolag behövdes enbart tre aktieägare för att få aktiemajoritet, inte i ett enda börsnoterat bolag behövdes mer än tio aktieägare för att få majoritet på bolagsstämman.

Uppståndelsen på högerkanten blev naturligtvis våldsam, det här var ett systemskifte av värsta socialistiska sort. Förslaget skulle innebära att rollerna helt kastades om. Redan efter 40 år, dvs

i dag, skulle löntagarna vara majoritetsägare inom svensk industri.

Efter många turer dör så småningom löntagarfondsförslaget ut. Fonddebatten blev en slags vändpunkt, socialdemokraterna tappas greppet och blir alltmer ideologiskt urvattnade. Den nya tiden överraskar, det stora arbetarpartiet verkar oförberett. Automation, datorisering, syntetisk tidsstudiemätning och nya aktörer på arbetsmarknaden tar över. De tyngsta och mest rutiniserade jobben exporteras till utvecklingsländerna. Synen på arbete och att vara arbetarklass förändras.

Har tiden passiviserat rörelsen och grumlat visionen? Har kapitalismen som idé åter visat sig allt för stark, den verkliga hegemonin i det västerländska samhället?

Ja, nu är vi där vi är, leden glesnar på den socialistiska sidan. Med den här lilla historieskrivningen vill jag ha sagt att socialismen som idé är betydligt större än enskilda partier. Det vore dumt att inte ta vara på alla krafter som arbetar åt samma håll. Ensam är inte alltid stark.

Personligen anser jag att Vänsterpartiet för närvarande har bäst potential att ta ut färdriktningen och där finns jag kvar så länge kompassen fungerar. Det hindrar inte att jag gillar uppmuntrande ord till vårt arbete i Vänsterpartiet från vänstersossar som Greider och Suhonen och jag vill absolut inte ha några gränsvakter mot "politiska flyktingar" från en ideologiskt krympande socialdemokrati.

Jag inser allt mer hur klok min far var, när jag skulle rösta första gången i mitt liv.

Rösta hur fan du vill, bara det blir åt vänster.

Malmö 2020-03-19

Conny Svenning

Aurora 2020 skjuts upp – fredsarbetet fortsätter

Facebooksida: Fredsfestival 2020

I månadsskiftet maj – juni planerade Försvarsmakten vår största militära övning på 20 år, Aurora 2020. Samtliga landets militära, även civilförsvarets, enheter till lands, havs och i luften med ca 25 000 man skulle ingå till en kostnad på cirka 650 miljoner kronor. Sverige och andra icke specificerade nationer skulle medverka, troligtvis även NATO-länder.

NATO-fartyg är sannolikt kärnvapenbestyckade. Vid tidigare liknande övningar har inte civila organisationer tillåtits gå ombord och inspektera fartygen, därmed har kärnvapenbestyckning ej kunnat verifieras/avskrivas.

Vänsterpartiet anser att Sverige ska förbli alliansfritt och vi säger Nej till kärnvapen.

Vänsterpartiet i de fem sydöstra kommunerna (SÖSK) – Simrishamn, Sjöbo, Skurup, Tomelilla och Ystad – publicerade en debattartikel i Ystads Allehanda (Vänsterpartiet: flera skäl ställa in NATO-övningen – Ystads Allehanda <https://gota.media/Zb5N>) i protest mot militärövningen. Med tanke på skador på miljön och risken för spridning av Coronasmitta yrkade vi på att övningen ställs in.

Sedan flera tilltänkta deltagarländer hoppat av har försvarsledningen slutligen tagit beslutet att skjuta övningen på framtiden.

Men Fredsfestivalen som vi tillsammans med Kvinnor för fred, Fi, MP, S-kvinnor Österlen och Världsbutiken i Ystad planerat för hoppas vi kan äga rum, om än fördröjt, till hösten. Det arbetet fortsätter.

Vi hoppas att det tidigare planerade programmet med mat och dryck, musik och aktiviteter och tal av förre ärkebiskopen och fredskämper KG Hammar kan genomföras.

Text: Susanne Ringskog Vagnhammar

Konstlotteri

Som ett led i att finansiera Fredsfestivalen genomförs ett konstlotteri, 50 kronor lotten, med dragning 23 maj. Många av Österlens konstnärer har donerat verk och vinstvärdet är över 130 000 kronor. Mer information om dragning och en utställning kommer att finnas på eventets hemsida.

Än finns några lotter kvar!
Vill du köpa?

Mejla till Jea Jonsson,
Kvinnor för fred,
e-post jea@tomelilla.nu

– SÅ SKAPAR VI TILLSAMMANS ETT RÖTT SKÅNE!

Ett rött Skåne!

TA LOSS OCH SÄTT UPP AFFISCHEN PÅ DITT FÖNSTER

solidaritet

– SÅ SKAPAR VI TILLSAMMANS ETT RÖTT SKÅNE!

Ett rött Skåne!

TA LOSS OCH SÄTT UPP AFFISCHEN PÅ DITT FÖNSTER

solidaritet

Hustomten i Vänsterns Hus

När jag flyttade till Malmö för nio år sedan fick jag syn på en storväxt man med jultomteskägg och en skramlande bössa som han stack under näsan på mig – antingen var det Ship to Gaza eller Fristadsfonden som skulle få bidrag och man var inte populär om man inte gav något.

Det var Tjatte Hedlund – hela Malmös socialist och Palestinavän – och under-teknad fick en pratstund med honom. Tjatte heter han för att hans syster kallade honom så. Ursprungligen är han döpt till Gunnar.

Du hittar honom längst in i Vänsterns Hus, i ett krypin med en gammal stationär dator. Där sitter han från lunchtid till kväll när han inte är ute och riggar ljud, kör och bär material från Vänsterns Hus till olika event, eller ser till att det finns fika till alla möten i huset och på Poeten.

Tjatte är från Linköping. Hans mor var född i Sovjetunionen och hans far var svensk. Deras dörr stod alltid öppen för fest och människor av alla kategorier, som oftast åt med familjen.

Fick han en kola delade han den och gav hälften till sin syster, för frikostighet och viljan att dela med sig kom, trots allt, från hans högerinriktade mor.

Han började så småningom jobba som lärling på ett tryckeri och upptäckte då att en kollega tjänade dubbelt så mycket som han. Och eftersom Tjatte var vetgirig och läraktig, gjorde han mer än kollegan. Han travade direkt in till sin koleriske direktör och meddelade att han ville ha lika mycket betalt, och det fick han! Tjatte säger nämligen alltid vad han tycker när han upplever något som är orättvist eller odemokratiskt.

Så blev det många turer i SSU med att bilda fackliga ungdomsklubbar. Utbrytning från Socialdemokraterna. Ordförande för KU i Linköping och Östergötland. Satt som KU:s representant i VPK-Linköpings styrelse, som bestod av sega gubbar som ville slippa

Sabriah Hadiri och Fatima Albash på var sin sida av Tjatte.

sådana som han, som hela tiden tjatade om aktivering av medlemmar.

Han var vd för Kominköp (KUs inköpscentral) i Göteborg, men blev beskyldd för att muta personalen, då han i stället tyckte att den skulle bestämma själv när den ville ha ledigt och att den skulle ha makten över sitt arbete, inte Tjatte. Då personalen, som stod på Tjattes sida, gick i strejk gav sig bolagsstyrelsen och bad honom om ursäkt.

– Facket är den enda sanna klassorganisationen, säger han, och socialismen är bara en väg från kapitalismen mot det klasslösa samhället.

Jag frågar om hur han tror att omgivningen ser honom.

– Med min ADHD, ser jag saker som andra inte ser, som till exempel sopsortering.

– Och jag säger ifrån, vilket gör att jag kan upplevas som mycket tjatig av omgivningen.

Kuba och före detta Jugoslavien ser han som förebilder – Kuba med sin folkdemokrati och Jugoslavien med kommunalar, som byggde på självförvaltning och därmed deltagande när demokrati.

Breddningen av Vänsterpartiet har nackdelar anser han:

– V glider högerut och får klasskampen att skymmas av identitetspolitiken, istället för att låta identitetspolitiken visa att dagens förtryck har sin grund i klassamhället.

Det förtryckta och kämpande palestinska folket engagerar honom dock mest.

Han anser att ordet solidaritet kräver handling.

– Annars blir det bara tomt prat!

Tjatte är faktiskt unik – unika människor bör man värna om!

Text: Birgitta Ehlin

– Vårt eget jobb att rädda jobben

Ett förslag på ny lagstiftning hotar trygga anställningar.
Var finns motståndet?

– Det finns ingen annan än vi själva som kan göra det jobbet åt oss. Det säger Patrik Strand, sammankallande i Vänsterpartiets fackliga utskott i Malmö och fackligt aktiv undersköterska.

– **Fackföreningarna** är den största folkrörelsen, och jämfört med andra länder har vi fortfarande en stor facklig anslutning i Sverige, säger han.

För en del politiska partier ses den fackliga styrkan som ett hot – som ett exempel på bristande balans på arbetsmarknaden. För traditionell socialdemokrati har det varit tvärtom. Nu vänds allt upp och ned. I regeringens uppgörelse med C och L för drygt ett år sedan lovades ”tydligt utökade undantag från turordningsreglerna”. Januaripartiernas förslag kommer att slå hårt mot den fackliga rörelsen, menar Patrik Strand.

– Allt färre personer kommer att våga vara fackligt aktiva om bestämmelserna om saklig grund för uppsägning tas bort.

Fler undantag

Enligt uppgifter som läckt till tidningen Arbetet så har regeringens utredare föreslagit att alla företag kan få göra undantag från turordningsreglerna vid arbetsbrist (sist in, först ut) för fem anställda. Det kan motsvara delar av eller en hel klubbstyrelse.

Om företaget erbjuder kompetensutveckling kan antalet få stiga till tio.

På företag med upp till 15 anställda ska det dessutom inte gå att underkänna en uppsägning som sker av personliga skäl.

FOTO: JOHAN STRANDELL

– Även det kan drabba personer som är fackligt aktiva. Det är allvarligt eftersom det redan i dag kan vara svårt att få folk att ta på sig fackliga uppdrag, framhåller Patrik Strand.

Ständig överbeläggning

Själv jobbar han på neurologen på Skånes universitetssjukhus i Malmö. Här behandlas patienter som drabbats av stroke, svår epilepsi eller allvarliga skallskador – en arbetsplats med

ständiga överbeläggningar. Han sitter i styrelsen för Kommunals avdelning Malmö sydväst med 2 300 medlemmar som är anställda av Region Skåne.

– Vår styrka är förstås större. Men även våra medlemmar riskerar sämre arbetsvillkor om utredarens förslag går igenom, säger han.

Antifacklig politik smittar. Det är långt ifrån alla Region Skånes chefer som är positiva till en dialog med facket.

– För många i vår motpart handlar

”För många i vår motpart handlar det bara om att öka effektiviteten och hålla tillbaka lönerna, medan vi hävdar att man måste satsa på människorna i organisationen.”

det bara om att öka effektiviteten och hålla tillbaka lönerna, medan vi hävdar att man måste satsa på människorna i organisationen.

Social kostnad

Sociala hänsyn leder så klart till en kostnad, medger Patrik Strand.

– Men en framsynt arbetsgivare ser långsiktigt och köper sig inte fri från problem genom att låta äldre arbetskraft, sjuka, småbarnsföräldrar eller fackligt aktiva gå först vid arbetsbrist.

– För regeringens samarbetspartier, säger han, känns det kanske naturligt att slå mot de svagaste grupperna. Socialdemokraterna hade nog helst sluppit, men är beredda att betala priset för att behålla regeringsmakten.

Fackliga utskottet

Sedan några år håller Vänsterpartiet fackliga utskott öppna möten en gång

i månaden, besöker arbetsplatser och delar ut flygblad.

– Det är många som ser oss, och många som delar våra åsikter, berättar Patrik.

Dessutom har Vänsterpartiet tagit kongressbeslut på fackliga utskottets motion om regelbundna rikskonferenser för fackligt aktiva och att partiet fått en facklig sekreterare som kan samordna arbetet.

Mot lönedumpning

– Till årets kongress motionerar vi mot lönedumpning, den som bland annat innebär att utländska chaufförer kör för en fjärdedel av lönen genom Sverige, liksom att kollektivavtal måste vara en förutsättning för att vi exempelvis ska hyra en viss lokal. Vi vet att det kan ge framgång i den fackliga kampen.

Men var står socialdemokratin? Skulle den oppositionelle ordföranden

för Kommunal, Tobias Baudin, kunna bli en bra, progressiv LO-ordförande efter Karl-Petter Torwaldsson?

– Tobias Baudin har gjort en hel del bra. Men som sosse och ordförande för LO skulle hans band till den socialdemokratiska eliten bli ännu tätare, och vi vet vad det innebär. Och till slut så accepterade ju även han inskränkningar i strejkrätten.

Med gräsrötterna är det en annan sak.

– Där finns en vänster som reagerar på den borgerligt förda politiken och som är emot vinster i välfärden, men de får inga signaler om bättring från sitt parti, säger Patrik Strand.

Men det är bara där, på golvet, som kampen kan vinnas.

Text: Per Längby

Vittnesmålen från sjukvårdspersonalen ska visa verkligheten för politiken och allmänheten

Pressen på sjukvårdspersonalen är stor i dessa dagar av Covid-19. Skåne har hittills relativt få fall, men antalet insjuknande har inte planat ut eller gått mot minskning och vården är i full färd med att ställa om och växla upp med fler arbetspass, frivilligarbetare och tillfälliga sjukhus. Oron har varit stor, inte bara för viruset i sig men för personalsituationen. Redan innan Corona, i början av 2020, fick Ingrid Ohlson, sjuksköterska på akutmottagningen i Malmö och Anders Willysson, sjuksköterska på akuten i Lund, till sist – nog.

Deras och deras kollegors rop på hjälp verkade inte gå fram – från politikens håll rapporterades bara framgångar, hur duktig personalen är men att det är viktigt att hålla (nedskärnings)budget. Det rimmade illa med deras egna upplevelser av vardagen på sjukhusen. Det fanns inte möjlighet att jobba snabbarare än vad man redan gjorde och alla de nya kollegor som salufördes som stora tillskott hamnade antingen som administrativ personal eller var helt nya och behövde läras upp. Kollegorna som skulle avlasta lyste med sin frånvaro. Som skyddsombud på sina arbetsplatser mötte de sina kollegors oro.

Från Stockholm samlades vittnesmål under namnet sjukvårdsuppropet, och media började rapportera kring de berättelser som lyftes. Under juledighe- ten bestämde Ingrid sig – det här borde vi göra i Skåne också. Hon kontaktade Anders som genast var med på noterna. En Facebookgrupp startades, ett Insta-

gramkonto sattes upp, och insamlingen satte igång via mail. I skrivande stund har kontot publicerat 51 vittnesmål.

Precis innan Skånes vårdupprop startades, i december, kom bokslutet för Region Skåne 2019. Sjukvården som helhet gick back med 638 miljoner. Det saknades vårdplatser, d.v.s. platser på avdelningar som är bemannade med rätt personal för vårdbehoven, och det saknades personal, framförallt specialistsjuksköterskor. Med ett minusresultat på 160 miljoner för SUS, Skånes Universitetssjukhus i Malmö och Lund, kan man fråga sig om det inte också saknades pengar. Men Alliansstyret är fast beslutna om att det man behöver göra är att spara – mer. Under 2020 skall man spara 590 miljoner till i Malmö och Lund. Det finns stor skillnad i syn på fördelning av pengar till sjukvården.

”Dessvärre går mycket back i sjukvården. Det verkar vara någon naturlag som egentligen inte borde vara någon naturlag. Det betyder att när vi budgeterar kan vi inte dela ut allt till sjukvården, då får man ingen buffert. Det är ett problem. Skulle vi exempelvis ge 600 miljoner mer till sjukvården som de dragit över nu, så är jag 100 procent säker på att de skulle använt de pengarna och ytterligare en halv miljard. Varje gång vi har fyllt på sjukvården har man gjort av med de pengarna plus ytterligare. Det måste vi avbryta.”

Carl-Johan Sonesson (M), ordförande i regionstyrelsen, Kristianstadsbladet, 15 dec 2019.

I Vänsterpartiet Skåne har man tänkt annorlunda. För att satsa på sjukvården behöver man framförallt satsa på personalen. Som vittnesmålen tydligt visar är vi inte i ett läge där detta är förhandlingsbart.

Kanske kan denna kristid i förlängningen leda till något gott. All

den kärlek och tacksamhet som visas hjältarna inom sjukvården – kanske kan den bestå. Behåll den och sprid den när det blir dags att välja politik för sjukvården. Prata med dina tacksamma vänner och arbetskamrater – personalen kommer att behöva mer än applåder och fortsatta budgetnedskärningar. Ett förslag från oss i Vänstern – satsa på 30 timmars arbetsdag och börja med de hårdast ansatta avdelningarna. Skapa arbetsplatser där man också får tid till återhämtning och patientsäker vård är en självklarhet. Avbryt genast nedskärningarna. En sak står klar: Ropen efter förbättring får inte gå ohörda.

Vad kan du göra?

Jobbar du inom sjukvården? Bidra med ditt eget vittnesmål! Maila skanesjukvårdsupprop@gmail.com Vad kan du göra för att stötta sjukvårdspersonalen?

- **Gå på manifestationer!** Det finns många grupper som ordnar manifestationer kring sjukhusen i de skånska städerna. Kolla till exempel in Sjukvårdsuppropet, Rädda sjukvården Skåne, Stöd våra sjuksköterskor eller Socialistiska läkare på Facebook.
- **Sprid vittnesmålen!** Hjälp till genom att berätta för fler om vardagen på sjukhusen. Sök på skanesjukvårdsupprop på Instagram.
- **Följ Vänsterpartiet Skåne på Facebook!** Här presenterar vi våra satsningar för en politik som tar personalen på allvar.

Emma Eliasson Åström

Fotnot: Sjukvårdsuppropet Skåne är partipolitiskt obundna och öppna för all sjukvårdspersonal i Skåne att bidra till.

På en akutmottagning där patienter som ska läggas in får stanna då det inte finns några vårdplatser. Dagens akut flöde börjar flöda in, patienterna som väntar på vårdplats försvinner i myllret av nya akut sjuka patienter som också behöver akutsjukvård. En av de patienterna som väntar på inläggning hittas efter några timmar avliden ensam inne på ett undersökningsrum.

VITTNESMÅL #002

En sjukskoterska ensam på 14 patienter. Jag är glad om jag hinner se dem "mindre akut sjuka" i en minut under min kväll. Larmet går, hjärtstopp. Den lilla kontroll jag hade på situationen förvandlas till fokus på 1 av mina 14 patienter. Under kaoset dör en palliativ patient i ensamhet, utan smärtlindring. Jag har sagt upp mig, orken och kärleken för yrket har tagit slut.

VITTNESMÅL #014

Kommer till akuten måndag morgon. Får av avgående jour tolv överrapporter, dvs patienter som åtminstone en gång blivit påtittad av en läkare och det har blivit bestämt att man ska lägga in patienten. Det tar mig hela förmiddagen att "ronda" dessa patienter, se till att de får de mediciner som inte kan anstå. En patient kom in med sepsis, hen har inte fått någon antibiotika på 18 timmar och blir septisk igen. Hamnar till sist på en akutvårdsavdelning där det behövs andningshjälp i drygt två dygn samtidigt som hen behöver mediciner i blodet för att kunna hålla sitt blodtryck. En patient som kunde ha gått hem efter något dygn med antibiotika och vatska direkt i blodet, vårdades istället över en vecka på sjukhus.

VITTNESMÅL #043

Vi befinner oss en söndagsmorgon på akutmottagningen där allt för många patienter väntar på att få komma till avdelning, några så sent som från fredagskvällen. När flera patienter och anhöriga beklagar sig över väntetiderna, smärta, illamående och omvårdnadsbehov räcker tyvärr inte tiden till att lyssna och bemöta deras behov som sjukvården ser ut idag. Denna söndagsmorgon var det en anhörig som uttryckte sin oro över en patientens tillstånd upprepade gånger, när personalen väl kom dit höll patienten på att förblöda invärtes. Patienten dog några timmar senare.

VITTNESMÅL #025

Jobbar på en vårdavdelning där vi en kväll fick upp en ung patient från akuten med misstänkt hjärnhinneinflammation. Eftersom det inte fanns platser på den avdelningen där patienten egentligen borde vara inlagd hannar patienten på vår avdelning men får ligga ute i korridoren. För att kunna fastställa diagnosen kommer en läkare till avdelningen för att göra en lumbalpunktion. För att inte behöva göra detta ingrepp i korridoren framför andra patienter/anhöriga körs patienten in på en toalett. På en brits inne på en toalett genomförs en lumbalpunktion som tog mer än en timme att genomföra.

VITTNESMÅL #008

Jag ska jobba natt på akuten. En klump i magen. När jag löser av den jourläkare som jobbat under dagen möts jag av "det finns inte en enda vårdplats på hela sjukhuset, allt är fullt". Klumpen växer. Det är många patienter som redan väntar på akuten och under natten jobbar vi så intensivt att både jag och min jourkollega glömmer bort att äta. 15 timmar utan paus. När jag slutar på morgonen är det fortfarande 16 patienter som inte fått träffa någon läkare. Och då inser jag - den som har väntat längst kom faktiskt till sjukhuset före mig.

VITTNESMÅL #038

Det mullrar i facket

Inredningen i fikarummen ser ut som den alltid gjort. Människor äter sin lunch vid samma bord och stolar och håller sitt kaffe ur samma kannor. Men någonting har förändrats och skillnaden är stor. Samtalen som förts i dessa rum har den senaste tiden handlat om en sak: konflikt

När Arriva Sverige AB vann Skånetrafikens upphandling 2017, från tidigare Arriva Tåg AB, började bolaget göra förändringar i avtalen. Det var möjligt eftersom Arriva Sverige är ett annat bolag. Man vägrade respektera kollektivavtalet på Pågatågen som funnits sedan starten 2007.

Man flyttade säkerhetsansvaret från tågvärdarna till lokförarna och omvandlade tågvärdstjänsterna till kundvärdstjänster. Och med mindre ansvar följer lägre lön, tyckte företaget. Tillsammans med en generell arbetstidsänkning blev resultatet i realiteten en lönedumpning.

Parallellt gjorde Arriva Sverige nya avtalstolkningar. De förlängde arbetstiden för tågpersonalen, som nu börjar innan klockan 05.00. Sakta men säkert förändras arbetsvillkoren till det sämre, läs billigare, så att bolaget ska kunna vinna upphandlingar.

Ola Brunnström, huvudskyddsombud för Seko på Pågatågen, har arbetat med det här i många år.

– Situationen härstammar från problematiken med att vi upphandlar trafiken i Region Skåne. Det finns ingen annan situation där man kan dumpa löner och avtalsvillkor på det här sättet, säger Ola Brunnström, när Folkviljan lyckas träffa honom.

Just nu är det hektiskt i facket. Det organiseras och planeras inför den kommande avtalsrörelsen. Chanserna för strejk ökar ju längre tiden går utan en lösning på avtalsdumpningen.

Men strejken kan behöva anstå till

”Det vi ser nu säger Ola Brunnström, är en fackklubb som jobbar stenhårt med att förbereda sig för den stundande konflikten, vilket är fantastiskt.”

hösten eftersom det i skrivande stund är osäkert hur det blir med avtalsrörelsen i och med i COVID-19-situationen.

– Inför upphandlingarna lovade företaget guld och gröna skogar, men det visade sig vara rökridåer säger Ola Brunnström.

Det är Vänsterpartiet och facken helt överens om. Det var bland annat därför som Vänsterpartiet motionerade i

Region Skåne om att ta tillbaka pågatågen i egen regi. Regional verksamhet ska drivas med ordentliga arbetsvillkor för alla anställda, anser partiet.

– Det som sedan hände var att företaget skapade ett A- och ett B-lag på arbetsplatserna. De nyanställda gör samma arbetsuppgifter som de gamla, men med många tusen kronors lägre lön. Det är fullkomligt orimligt, säger Ola Brunnström.

När det uppdagades tog Vänsterpartiet upp frågan i Regionfullmäktige. Och det finns en pågående rättsprocess där SEKO stämt Arriva i Arbetsdomstolen.

Det är tydligt att personalen inte längre tänker acceptera det här. Allt fler väljer att bli medlemmar i facket och att flera av medlemmarna väljer att bli aktiva. Det stärker fackklubben.

– Det vi ser nu säger Ola Brunnström, är en fackklubb som jobbar stenhårt med att förbereda sig för den stundande konflikten, vilket är fantastiskt.

Runt om Ola Brunnström hörs förväntningarna. Människor som har anställts med de nya avtalen och vill ha höjda löner, och människor som vill ha tillbaka en rimlig arbetstid. En äldre generation berättar historier om hur det strejkades vilt 1989.

– Det finns en otrolig styrka här. Klubben har 500 medlemmar som otåligt väntar på att gå ut i strejk för sina villkor om förhandlingarna strandar.

Starka fackförbund är viktiga för anställda, för verksamhetens utveckling och därigenom för Vänsterpartiet.

FOTO: STUDIO E

Idag finns stora skillnader mellan vad som borde göras och vad som faktiskt görs gällande samverkan mellan Region Skåne som arbetsgivare och de fackliga organisationerna.

Men sörj inte. Vänsterpartiet ser en arbetarrörelse i direkt kamp mot upphandlingar. Arbetare har tröttnat på decennier av skattesänkningar och privatiseringar med sönderslagna avtal som resultat.

Samtidigt har debatten om en stärkt välfärd och infrastruktur förnyad kraft med avstamp i pandemin. Kritiken mot det borgerliga styrets förslag om utförsäljningar, vårdval och privatiseringar från läkare, sjuksköterskor och sköterskor har varit skarp. En debatt Vänsterpartiet outtröttligt har fört i Skåne under den här mandatperioden.

Och ingen glömmar folkomröstningen i Helsingborg.

1 maj närmar sig och i dagarna gick Vänsterpartiet ut med att vi kommer behöva hitta nya vägar att uppmärksamma arbetarrörelsens dag. Men hur vi än väljer att organisera den, så hoppas Vänsterpartiet att vi kommer möta mer av vår tågpersonal än vi någonsin gjort för att tillsammans kunna skapa en bra kollektivtrafik i Regionen med rimliga arbetsvillkor för de anställda.

Text: Werner Petersson

Möt Samuel Johansson (V) – ny i Kollektivtrafiknämnden i Regionen Skåne

Det har inte undgått många skåningar hur mycket som har hänt med kollektivtrafiken under den här mandatperioden. Den nämnd som är ansvarig för dessa frågor i Region Skånes organisation är Kollektiv-

trafiknämnden med ansvar för planering och genomförande av lokal och regional linjetrafik för persontransporter och sjukresor i Regionen.

Vänsterpartiet representeras i nämnden genom en ersättarplats som nyligen blivit tillsatt av Samuel Johansson från Bromölla. Samuel är idag ersättare i Regionfullmäktige och ledamot i arvodesberedningen inom Region Skåne. Han är också Gruppledare för Vänsterpartiet i Bromölla och till vardags jobbar han som koordinator för fiberutbyggnad.

Folkviljan ställde några snabba frågor till Samuel strax efter han haft sitt första möte med kollektivtrafiknämnden.

Hur var ditt första möte med kollektivtrafiknämnden?

– Jag tyckte första mötet var bra, det är alltid lite spännande att lära sig hur det fungerar i nya församlingar. Trots att vi hade ett par tunga frågor var det inte särskilt mycket debatt. Man redogör sin ståndpunkt och sen debatterar man mer i fullmäktige.

Hur ser du på kollektivtrafiken i Skåne idag?

– Just nu tycker jag tyvärr att ekonomin

är alldeles för mycket i fokus. Istället för att i första hand se hur man kan utveckla kollektivtrafiken så att det blir bättre för resenären och att vi når fler, så handlar det bara om vilka planer ekonomin tillåter utifrån snålt satta ramar.

Vad skulle du vilja se att kollektivtrafiken i Skåne utvecklas till?

– En modern och tillgänglig kollektivtrafik oavsett var du bor. Att den ses mindre som ännu ett transportmedel för den som det passar och mer som en integrerad naturlig del av samhället och infrastrukturen, och därmed i större utsträckning skattefinansierad.

Vilka är de viktigaste parlamentariska frågorna för kollektivtrafiken?

– Just nu håller man på att hitta nya lösningar för landsbygden då anropsstyrd inte blev den lösning man hoppats på. Den frågan tror jag blir mycket viktig då en stor del av landsbygden är missnöjd med kollektivtrafiken. Nu behöver man finna lösningar som gör skillnad för människor i vardagen på landsbygden. Vidare kommer ju vi sätta viktiga frågor på agendan med motioner om att bygga ut infrastruktur och att avskaffa klasssystemen på tåget.

Tack så mycket. Har du något annat du vill tillägga?

– Jag är tacksam för möjligheten att få jobba med kollektivtrafikfrågor. Jag är utbildad logistiker och har jobbat mycket med transporter så det här är verkligen ett ämne jag brinner för!

Text och bild: Werner Petersson

WTF

Älven rinner bred och trög här utanför, tämligen oberörd av allt som pågår längs den asfalterade kanten. Känner den sig ens hemma här, längs kranar, tegelväggar och spikraka kajer? Gör jag det? Längtar den till havet?

Häromdagen levde den upp. Mörkret föll hastigt mitt på dagen, blåsvarta moln skymde solen, allt stannade upp. Sedan bröt det lös, ovädret som tvättade bort sommarhettan, vindarna som virvlade upp kaskader av svart vatten, öronbedövande åskknallar och blixtrar som lyste upp travarna av plåt och annan bråte och Kalles stora truck som stannat upp mitt på planen. Själv satt han i skydd under truckens tak. Ändå hukade han sig som om han ville undkomma det smattrande regnet. Eller njöt han bara av skådespelet, precis som jag?

Jag hade tagit position i den stora porten som just öppnats för att släppa in Kalle och hans monstermaskin. Regnet stänkte på mina kängor, men i övrigt var jag torr. Märkte att Ingvar, förmannen, slöt upp vid min sida och beredde mig på att återvända till arbetsplatsen. Men för en gångs skull tittade han åt ett annat håll – mot himlen och det vita explosionerna där uppe. Värsta fyrverkeriet! Sedan nyktrade han till.

– Jag har kört fram en ny pall till dig, sa han och vände in i kyrkan igen.

Det är så vi kallar den, den höga hallen som är vår arbetsplats, där Ingvar är översteprästen och Sune officierar vid altaret med stora gasbrännaren som perforerar plåtarna till de delar vi andra ska foga samman. Något nattvardsvin har jag inte sett till, om man inte räknar in det brännvin som Sune från och till smugit in i sitt skåp, och linorna upp mot taket når inte till Gud, men väl till hans travers.

Om det nu är Herrens, bolagets eller Ingvars. Hursomhelst styr den över våra liv här nere på golvet när den inte röjer plats för den nya svetsroboten i andra änden av lokalen.

Den är Ingvars stora grej, och jag ska inte säga att jag är ointresserad. När firman var här och visade bilder och ritningar på underverket fick hela laget ledigt för att vara med under genomgången. Ingvar uppträdde som en pojke som just lovats en radiostyrd bil i födelsedagspresent. Kunde knappt stilla sig. Babblade om hur mycket det betydde för företaget och produktionen. Jag tänkte att man får väl se.

Det är egentligen inget fel på Ingvar. Han är bara så jävla samvetsgrann. Knappt har man hunnit avsluta ett jobb och rätat på ryggen förrän man anar hans gestalt i ögonvrån. Och visst: då står där tre nya pallar med delar som ska svetsas samman. Bara några minuter senare kommer stora plåten dinglande genom luften och under den en liten Ingvar med manöverpanelen på magen. Då förväntas jag vara vaken och ta emot och lägga tillräkta.

Riten är likadan dag efter dag, år efter år.

På andra sidan vattnet står tre höga torn. Högst upp lyser bokstäverna W T F. Först visste jag inte vad de betydde, utan var mest imponerad över att några, vem det nu är, lyckats ta sig ända upp. Nu vet jag att de står för What The Fuck, och sedan dess har mina sympatier för klottrarna vuxit. Inte för att jag gillar klotter. Men jag gillar budskapet. Eller ”a va då” som man skulle sagt i mina hemtrakter.

Tänker att älven tänker detsamma.

När vädret tillåter brukar jag äta min lunch vid kajkanten och se ut över vattnet mot bokstäverna däruppe som lyser i rött, grönt och gult. Jag slår mig ner på några lediga lastpallar och öppnar locket på min plåtlåda som jag hämtat i värmeskåpet. När jag började här var det alltid spännande att se vad Birgitta lagt ned, även om det förstås ofta var rester från gårdagen som jag hunnit glömma att vi åt. Men lika ofta fanns där också någon liten överraskning, riven ost över spagettin, salta jordnötter i köttfärssåsen.

Numera överraskar vi inte varandra så ofta. Jag tänker att jag delar det med många i min ålder.

Vi har det ändå bra, Gittan och jag. Allt flyter på. Gitta blev förstås lite rastlös när vår yngste son flyttade hemifrån och telefonen i hallen tystnade. Det är över nu. Sedan hon började jobba på skolkontoret har hon levt upp – inte intensivt och bländande som älven alldeles nyss – utan mer stilla som en porlande bäck på våren. Det känns ovant.

Det riktigt kluckar i henne emellanåt.

Egentligen borde jag glädja mig på hennes vägnar. Hon bryr sig mer om sitt utseende och är mån om att hålla vikten. Det klär henne. Men vegetariskt till middag? Mina jobbar-kompisar ser medlidsamt på mig när jag öppnar locket på unikaboxen sådana dagar.

Jag är i god form. Går på gym tre dagar i veckan. Tisdag, torsdag och söndag. Biceps, triceps och bröst. Behöver inga nya maträtter även om de serveras av en porlande bäck.

Hade kanske varit mer spännande med en brusande älv.

Jag är lite orättvis nu, märker jag. Vi äter, ser på TV, småpratar och sover ihop. Har gott om utrymme sedan barnen flyttade hemifrån, och fri sikt mot södra skärgården från berget som staden lät bebygga. Eller våldtog, som fältbiologerna säger.

Men jag gillar utsikten. Jag och de tusentals andra som fick chansen att flytta hit. Kan fortfarande ana rester av kojorna som mina söner byggde i branten, och minns skrapsåren på knäna som Gittan baddade med bomull i sprit när de kommit upp från fotbollsplanen. Nuförtiden scollar hon efter lägenheter inne i centrum, berättar om tjugiga paradvåningar och småmysiga krypin som hon hittat. Jag lyssnar och ler.

Vi tycker ju båda om utsikten.

Efter alla dessa år tillsammans känner vi varandra väl, så

till den grad att vi ibland faller varandra i talet med exakt samma formuleringar. Det är både tryggt och komiskt. Vi älskar då och då, vet vad som tillfredsställer den andra. Vi stiger upp på morgonen, jag en halvtimme före henne, och när jag rundar hörnet ner för bostadsområdets branta trappor vinkar hon till mig från köksfönstret, fortfarande i nattlinne, och då kan det hända att jag får lust att vända om, smeka bröstet som putar under bomullen, slita av nattdräkten och bära henne tillbaka till sängen.

Blixt och dunder!

Men så blir det aldrig.

Hon har fortfarande en timme kvar av sin morgon, och hinner sminka sig och göra sig fin innan hon vandrar ned till parkeringen där hennes kollega på kontoret brukar hämta upp henne.

Men jag skulle bli för sen till jobbet.

Det har hänt att jag hejdat mig i steget, inte mer. Nickar mot mannen som jag brukar möta, ökar stegen, stiger på spårvagnen nere i dalen och stämplar in i god tid innan visslan tjuter.

Älven stod ändå upp till kajkanten dagen efter åskvädret.

– Och så finns det de som förnekar den globala uppvärmningen, mumlade Niklas när vi slog följe från omklädningsrummet.

Jag har slutat käfta emot. Rödbetsplättar i stället för biff. Koskit i tanken. Snart blir det väl förbjudet att släppa en fjärt om man inte emballerar den direkt. Tänkte jag. Sneglade mot W T F på andra sidan vattnet och nickade tyst bifall. Niklas måste ha trott att jag höll med honom. Men egentligen gjorde jag varken eller.

Inne i kyrkan var det fullt kaos. Ingvar och grabbarna från firman som levererat svetsroboten hade jobbat hela natten, och Ingvars ansikte lyste av svett och upphetsning. Det här var hans stora dag. Svetsroboten glänste desto mer, röd med gyllene fartränder, en ståldrake med sprutande eld och helvetesrök i blodomloppet, upphöjd på podiet som gjutits med millimeterprecision de senaste veckorna. Den fick mig att tänka på en drottning som förrirrat sig till en soptipp men krävt en tron för att inte bli nedsölad om fötterna. Den smutsgula tegelväggen bakom henne och ljuset som silade ned från takfönstren högt däruppe gav henne ett gyllene

skimmer mitt i den välbekanta röran av gastuber, plåttravar, kablar och svetsaggregat.

Så nu hade vi två altare i kyrkan.

Jag såg fram mot att jobba med Drottningen.

– Den här maskinen ersätter tio man, hade Ingvar berättat när han presenterade bolagets satsning för oss.

Jag hade sneplat på Niklas, men han verkade för en gångs skull oberörd. Som sist anställd satt han löst nu. Det brukade inte hindra honom att bråka och gå på i andra sammanhang. Nu såg han ut som W T F.

På eftermiddagen var det dags att provköra Hennes Skönhet – hon hade redan fått många namn – och det var inte utan att det började krypa i kroppen. Och när nästa plåt seglade mot Drottningen la jag ifrån mig svetshandtaget och gick mot min nya arbetsplats.

– Vad vill du? undrade Ingvar med ena handen på plåtsidan och den andra på manöverspaken medan plåten sakta sjönk ned mot robotens jigg.

På andra sidan såg jag Niklas koncentrera sig på att passa in plåten i rätt läge. Han undvek min blick. Så generad ut.

– Det var inget, svarade jag och återvände till min plats.

Satt på plats. Som en jävla hund. Önskade att älven skulle dränka hela skiten.

Jag berättade ingenting för Gittan den kvällen. Sårad stolthet? Jag är inte den som brukar skryta, men hemma, för henne, har jag ibland berättat vad jag uppskattas för på jobbet. Att det alltid är jag som kallas in när det är något som klantat till sig och som skäras upp och svetsas om. Den som kan lägga en vertikal fog som håller till tidens slut. Som aldrig får någon anmärkning på utfört arbete.

Nu sa jag inget.

Hon frågade inte heller. Visserligen hade jag berättat om den nya roboten, och möjligen lite om mina förväntningar, men kanske hade hon glömt det nu. Det är förståeligt. Hon är så uppfylld av sitt nya liv, och jag unnar henne det. Men det fick mig inte att må bättre just då. Ville inte ha tröst, och hade inga planer på att dränka mig i älven eller kasta mig ner för berget där vi bor. Gittan med vattenkannan i handen. En skvätt här, en där, ett finger i jorden, ett småleende på läpparna, svängande höfter. Jag tänkte att jag trots allt var

lyckligt lottad med en så ungdomlig hustru, och att jag måste anstränga mig mer för att visa hur jag uppskattar henne. Men just då fanns det ingen riktig ork för det.

– Hur har du haft det i dag då? undrade hon när hon slog sig ned i tevesoffan och la det ena benet över det andra.

Jag tvingade mig att lyfta blicken till hennes ansikte, men hon hade redan riktat sin mot teven.

– Bara bra, sa jag.

Morgonen därpå bestämde jag mig för att sjuknämna mig. Senast jag fuskat på det sättet var jag i tjugooårsaldern. Gittan kom in och tittade bekymrat på mig. Jag såg upp mot hennes ansikte, förbi de runda brösterna som hävde sig under bomulls-tyget och kände hur sängvärmen följt med ut i köket.

– Men du har ingen feber, sa hon med sin hand mot min panna. Är det något annat som är fel?

Jag ryckte på axlarna. Men hennes omtanke la sig som en mjuk kudde mot min kind. Tänkte att i hennes öron var det kanske ingen stor sak att en ung spoling hade tagit min plats vid en enfaldig, men eldig robot. En maskin som ersätter tio skickliga yrkesmän.

Jag la händerna mot hennes mage och kände hennes and-
hämtning mot mina handflator, smekte mig upp för tyget och kupade händerna runt hennes bröst, men hejdades när hon tog ett steg bakåt och slog bort mina fingrar.

– Så det är den sjukan! skrattade hon. Det här är inte likt dig. Jag tycker nog att du får försöka ta dig till jobbet. Du kan ju alltid ta dig hem igen om du blir sämre. Och sedan kommer ju jag...

Hon rufsade mig löftesrikt i håret och nöp mig lätt i örat, och jag skymtade något lystet i hennes mun. Men sedan kom det stål i blicken. Det var den nya Birgitta. Den sensuella och den bestämda. Var det den Gittan som arbetade på skolkon-
toret, en målmedveten yrkeskvinna som styrde och ställde, lirikade och flirtade? Nu drog hon upp mig ur stolen, satte bagen med matlådan i mina händer, vred mig helt om och skickade iväg mig som ett viljelöst kolli, ett struligt barn.

På vägen ut genom porten insåg jag att det skulle ha känts som ett dubbelt nederlag att utebli från jobbet bara för att ha blivit nobbad av en blankpolerad robot. Kunde föreställa mig jobbarkompisarnas glirningar.

Bättre att låtsas som ingenting.

Det blev bråttom till verkstan, och det var precis jag hann vinka till en leende Gittan innan jag snubblade nedför trap-
porna och höll på att springa omkull samme herre som jag så ofta mötte på min väg ner till vagnen.

Jag hann inte ens besvara hans hälsning.

– **Vilket smörjobb han fått**, sa Sune vid frukostfikat med en nick mot Niklas som inte kunnat slita sig från Drottningen som fortsatte spruta eld och rök i andra änden av kyrkan trots pausen.

Jag ryckte på axlarna. Han såg en aning medlidsamt på mig.

– Var det inte meningen att du skulle ha det jobbet? frågade han.

– A va då. Låt grabben roa sig. Han tröttnar nog så små-
ningom, svarade jag.

Inte för att jag trodde att jag skulle få chansen senare.

Ingvar hade urskuldat sig när jag kom i morse. Det handlade visst om att kunna programmering och att det var svårt att lära gamla hundar sitta och att jag ju var ovärderlig som erfa-
ren svetsare. Men ingenting om min arbetsinsats fortfarande behövdes. Hennes Skönhet hade dessvärre visat sig fungera utomordentligt redan från första svetsloppan.

– Han kunde väl åtminstone ta rast, muttrade Sune som tyckte att fikagänget hamnade i dålig dager. – Det finns det väl tid till nu när vi ska dubbla produktionen.

– Då får du väl sätta lite fart på gasen, svarade jag. Jag har inte fått några plåtar av dig i dag.

Han vände bort blicken och stoppade en mentoltablett i munnen. Kanske var det en sådan dag då det fanns något stärkande i hans skåp. Sedan reste han sig och klickade i gång gaslågan. Vi hade fem minuter kvar av rasten, och jag kände mig alltmer obekvämd vid fikabordet. De andra satt kvar, men undvek att titta åt mitt håll. Vilgot inledde en diskussion om ett teveprogram han sett. Jag reste mig och gick därifrån.

Resten av den dagen fick jag röja upp efter oredan som installatörerna av roboten ställt till. Det var en vacker dag. Solen stekte, och under middagsrasten satt jag på kajkanten och åt min mat med benen dinglande mot vattnet. Det hade sjunkit nu. Jag smakade på ordet "arbetsbrist".

Den efterrätten smakade beskt.

Älven flöt lugnt och stilla i dag. Några kilometer nedströms skulle den förena sig med havet och upplösas, för att ständigt återkomma. Jag undrade om det gällde mig också. När visslan tjöt satt jag kvar. Jag hade knäppt upp overallen och skjortan och krängt av mig så att solen kunde smeka min bara överkropp.

Kastade en sista blick på W T F innan jag återvände till kyrkan.

Böjde mig och grep kvasten.

Per Långby

Novellen är en alldeles lagom läsupplevelse i en snabb och stressig tillvaro, när vi behöver en lugn stund för oss själva? Men hur ser den moderna, engagerade novellen ut? Vi i Folkviljan är nyfikna.

Är det du som skriver den? Ligger den redan färdig i den berömda byrålådan?

Fyll Folkviljan med noveller!

Skrivtipset/temat är "gräv där du står".

Det är ju ofta i den egna vardagen, bland det som finns närmast omkring dig, som idéerna uppstår.

3000 tecken (inklusive blanksteg) får den vara, titel oräknat. (Vill du använda pseudonym är det okej, men vi måste ha ditt riktiga namn för att kunna trycka texten.)

Skicka in till folkviljan@vmalmo.se senast 31 maj
Novellerna publiceras från kommande nummer och framåt.

Ha det så kul, och tack på förhand!

Till minne av Per-Åke Purk

Den femte mars avled vår vän och kamrat Per-Åke Purk, V-Hässleholm. Han blev 71 år. Efter en tid med svår sjukdom rycktes han ifrån oss alldeles för tidigt. Vi riktar i första hand våra tankar till Per-Åkes familj med fru och tre döttrar och lilla Molly, ett år, som var första barnbarnet och mycket älskad i hela familjen.

Som person hade alltid Per-Åke ett leende på läpparna och såg positivt på livet. Även om politiken tog mycket av hans tid så var familjen alltid det viktigaste för Per-Åke och han satte alltid den främst. Dottern Emma berättar att de var en mycket nära familj.

Per-Åke hade många intressen och när jag, Sven-Erik, besökte Per-Åke på hans 70-årskalas spelade han dragspel. Men han kunde också spela piano och var glad för musik. Att experimentera med mat och att laga mat och baka var också något som han älskade. Och han bjöd ofta sin familj och andra nära och kära på god mat.

V-Hässleholms äldste medlem, Henry, 98 år – i Rullabygget, berättar att Per-Åke brukade komma upp och hälsa på Henry och då körde han motorcykel. Det var också ett mycket stort intresse och i garaget hade han två veteranmotorcyklar, en Rex från 1928 och en DKV från 1938. Den sista motorcykeln hade han köpt in delar till och byggt själv, och han var nästan helt klar med den. Som vardagsåk hade han en BMW

Per-Åke var omtyckt i många sammanhang och han har haft många uppdrag genom åren både i lokalföreningen, Hässleholms kommun och regionen.

I Region Skåne var han ordinarie ledamot i Regionfullmäktige mellan 1998–2002 och sedan ersättare 2002–2014. Åren 1998–2002 var han politisk sekreterare på deltid i regionen. Han har också haft uppdrag i skogsstyrelser för Per-Åke tyckte mycket om naturen, att vara i skogen.

En kväll 2012 ringde min telefon. Det var Per-Åke från Vänsterpartiet. Jag, Magnus, hade flyttat från Malmö ut till ett gammalt hus utanför Sösdala. Han hade sett att jag var medlem och undrade om vi kunde träffas över en kopp kaffe. Han rekryterade mig till mitt första partiuppdrag. Sedan dess har han varit min mentor och gode vän. Han ledde in mig tillsammans med flera andra kamrater i partiarbetet och så småningom det parlamentariska arbetet. Per-Åke var en utmärkt lärare. Han tog med mig in i denna underli-

ga värld av debatter, flygbladsutdelning, budgetberedningar och möten i mängder. Sedan dess har vi mötts flera gånger i veckan, talat i telefon nästan dagligen.

Kontakten med Per-Åke tillhörde vardagen. I medvind, i motvind. Han tog sig alltid tid, ringde genast upp för att prata politik både internationell och lokal. Han guidade oss genom valrörelser, alltid på plats i valstugan, debattsugen med alla människor. Per-Åke hade åtskilliga uppdrag. Han satt i kommunfullmäktige, KS, Tekniska nämnden. Han var överförmyndare de två åren vi satt med och styrde. Han var omtyckt av alla, motståndare som sympatisörer.

Per-Åke saknas djupt av oss. Han saknas djupt av politiken i Hässleholm. Han saknas.

*Sven-Erik Sjöstrand, vän och ordförande V-Perstorp.
Magnus Åkeborn, vän och ordförande V-Hässleholm.*

Bernie Sanders

– USA:s nästa president?!

Bernie Sanders är i skrivande stund en av två kvarvarande presidentkandidater för Demokraterna i USA, vilket betyder att det i höst finns en möjlighet att USA:s president blir en 78-årig socialist. Hur lyckades han skapa en folkrörelse, och har han en chans att bli vald? Folkviljan har pratat med Per Davidson, en vänsterpartist som kampanjat för Bernie i USA.

När Per Davidson, mångårig medlem i Vänsterpartiet, flyttade till Boston för att forska var det självklart att engagera sig i Bernie Sanders presidentvalskampanj. Gräsrotsorganiseringen är ett av skälen till Bernie Sanders framgångar, och när Per besökte Sverige i mitten av mars föreläste han om sina erfarenheter från USA på Poeten på hörnet. Democratic Socialists of America (DSA), USA:s största socialistiska organisation, har omfamnat Bernie Sanders, men ur ett svenskt perspektiv framstår hans politik som okontroversiell: skattefinansierad sjukvård (Medicare for All), höjda minimilöner, höjda skatter, miljöpaketet Green New Deal, gratis universitetsstudier och avskrivningar av studielån.

Det som gör Bernie Sanders annorlunda är att han skapat en gräsrotsrörelse – han agerar som en ”organizer in chief” istället för att gå via Demokraternas partiapparat. Han har också varit tydlig med att peka ut motståndare, som kapitalet och den privata sjukvårdsindustrin, och har inte dragit sig för att kritisera USA:s negativa roll i världspolitiken.

Bernie Sanders kampanj har jobbat mycket med organisering och att ha låg tröskel för att engagera sig, till exempel genom dörknackning, telefonsamtal eller SMS-kampanjande.

Per Davidson, föreläste i mars på Poeten på Hörnet om Bernie-kampanjen.

En metod de använt är ”My Bernie Story”, där aktivister berättar för varandra om varför de valt att stödja Bernie, baserat på ens egna erfarenheter istället för budskap som bestämts uppifrån.

Sedan Per Davidssons föredrag i mars har mycket hänt: Bernie Sanders – som inledningsvis ledde – har halkat efter i omröstningarna om vem som ska bli presidentkandidat. Corona har blivit pandemisk, och Per Davidsson är kvar i Sverige eftersom Trump stoppat alla

flygningar från Europa till USA. Så det blev en intervju med pandemi-tema tre veckor efter föreläsningen.

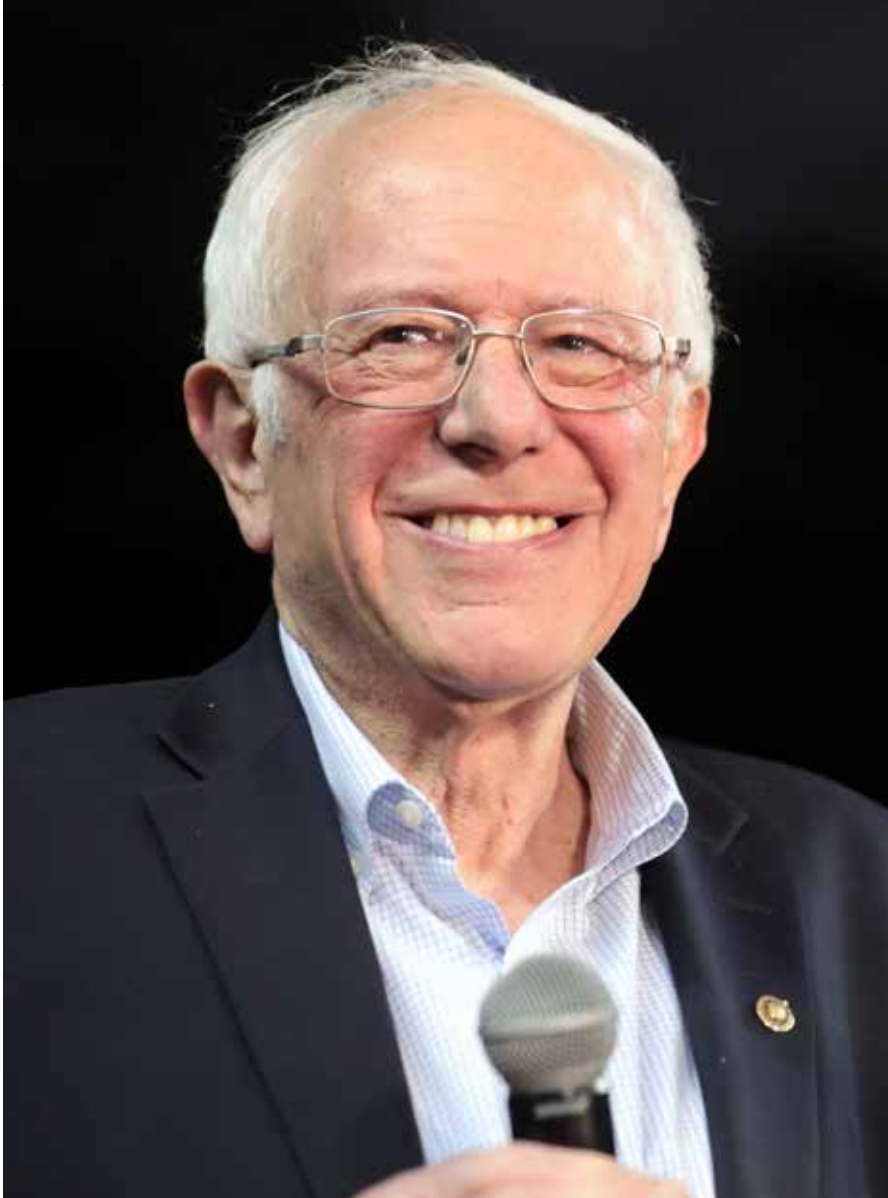
Bernie Sanders, Joe Biden och Donald Trump har reagerat väldigt olika på pandemin. Donald Trump skryter om hur bra han löser allt, Joe Biden gömmer sig på okänd plats och syns inte i media, men Bernie-kampanjen har startat en insamling för de som drabbats ekonomiskt.

– Trumps agerande visar att högern är beredd att offra folk för ekonomin. Pandemin är bokstavligen en fråga på liv och död: många måste gå till jobbet fast de är sjuka, och sjukförsäkringen är i USA kopplad till anställningen.

– Nu inser folk att man inte kan gå tillbaka till läget som det var innan. Kan corona behandlas gratis väcks frågan om varför det inte gäller för annan sjukvård.

Hur kan vänstern använda krisen? Oftast har det varit högern som dragit nytta av kriser, som Naomi Klein skrivit om i boken Chockdoktrinen.

– Krisen visar att vi hänger ihop i samhället. Nästan ingen kan isolera sig helt, och ingen är säkrare än den minst trygga eftersom vi rör oss i samma miljöer. Nu ger vi pengar till företagen, men en lärdom från tidigare kriser är att det

Bernie-kampanjen har startat en insamling för de som drabbats ekonomiskt av coronakrisen.

inte kan vara villkorslöst. Stoppen för aktieutdelningar visar att det lönar sig att fånga upp den folkliga vreden.

– Airbnb-värdar vill ha pengar av staten, men det skulle vara bättre om lägenheterna kunde hyras ut till vanligt folk, och flygindustrin borde kanske inte starta upp igen, som exempel. Samtidigt vill rederier och andra bolag som skrivit sig i skatteparadis ta del av finanspaketen: vinsterna är privata och förlusterna är socialiserade.

Det sägs ”det inte finns några ateister i skyttegravar”. Gäller samma sak nu: det finns inga kapitalister i kristider? Och vad betyder det?

– Corona är ett stresstest av systemet som pekar på svagheter: det är inte corona som är krisen, utan det är de dåliga villkoren som är krisen. Men när det går att ta fram stödpaket på tio

procent av BNP sparkar det undan argumentet att vi inte har råd. Det kommer bli svårt att börja ta betalt för sjukvård igen när folk i USA har sett att det går att få gratis.

Vad händer om Joe Biden blir Demokraternas presidentkandidat?

– Trump kommer att köra över honom helt. Biden röstade för NAFTA och andra frihandelsavtal, vilket Trump-väljarna som Biden måste vinna, inte kommer gilla. Det finns också timvis av inspelningar där Joe Biden gör bort sig, och nu har det också dykt upp anklagelser om sexuella övergrepp.

– Samtidigt får man skilja på kort och lång sikt när det gäller Biden och Sanders. Jag har fått större sympati för januariöverenskommelsen – tänk om Moderaterna och Sverigedemokraterna suttit vid makten nu?

Krisen har gjort att Republikanerna har svängt väldigt snabbt om statens roll. Är det hoppingivande att saker kan ändras så hastigt?

– Det visar att det krävs en tydlig folkrörelse och organisering på förhand. Moderaterna skulle gärna privatisera den svenska vården, men offentligt finansierad vård har starkt stöd hos folk och är därför svår att röra. Jag har inga svar på vad vänstern ska göra nu i krisen, men det är något som vi måste diskutera.

Text: Johan Strandell

Fotnot. Strax före pressläggning kom beskedet om att Bernie lägger ner sin kampanj för att i stället stötta Joe Biden.

Distriktet ska stödja föreningarna

Lördagen den 29 februari samlades runt 100 vänsterpartister i Eslövs vackra medborgarhus för årets distriktsårskonferens i Vänsterpartiet Skåne. De valda ombuden för partiföreningarna antog bland annat en verksamhetsplan där studier och partidistrikts stöd till partiföreningarna betonas som centrala i den kommande verksamheten.

Distriktsårskonferensen valde en ny distriktsstyrelse. Till distriktsordförande omvaldes Umihana Rasovic, Eslöv.

Konferensen antog ett uttalande med anledning av 80-årsdagen för det fascistiska attentatet mot Norrskensflamman.

Umihana Rasovic omvaldes till distriktsordförande.

Uttalande från Vänsterpartiet
Skånes distriktsårskonferens

Glöm aldrig offren för terrordådet mot Norrskens- flamman – stå upp mot fascismen idag!

Den 3 mars är det 80 år sedan vänsterns tidning Norrskensflammas redaktion brändes ner till grunden i ett fascistiskt terrordåd.

Dådet är ett av de värsta terrordåden i svensk historia. Fem människor, varav två barn fick sätta livet till.

Attentatet planerades av en kapten i svenska armén och stadsfiskalen i Luleå, och utfördes av tre uniformerade fänrikar och en värnpliktig tillsammans med en journalist på den lokala konkurrenten till Norrskensflamman, den borgerliga Norrbottenskuriren.

Trots attentatets omfattning dömdes de som utförde attentatet enbart för skadegörelse och inte för de mord som ägde rum.

Vi minns offren i terrordådet mot Norrskensflamman, och oroas av att samma högerextrema krafter som låg bakom det dådet återigen växer sig starka.

Vår demokrati hotas i grunden. Den hotas genom öppet våld, som vid terrordådet på Utöya eller när asylförläggningar angrips. Den hotas också i våra parlamentariska församlingar som när Sverigedemokraterna ifrågasätter de fackliga organisationernas rätt att via sina valda företrädare ta tillvara sina medlemmars intressen.

Den 3 mars 1940 försökte högerextrema krafter tysta en tydlig vänsterröst, idag försöker samma idéströmningar på andra sätt styra medierapportering och föreningsfrihet.

Vi lät oss inte tystas då, vi låter oss inte tystas nu.

Vi minns offren i terrordådet mot Norrskensflamman genom att fortsätta att stå upp för demokratin och agera mot rasism och fascism.

Från vänster: Emma Wennerholm, Tjatte Hedlund, Umihana Rasovic, Tomas Gustafsson, Alexandra Kronqvist, Jesper Sahlén, Rebecca Thell, Emelie Lütgens, Susanne Ringskog Vagnhammar, Susanne Meijer, Roland Nilsson, Hanna Gunnarsson, David Lenander, Fanny Söderlund. Svjetlana Saric saknas på bilden.

Vänsterpartiet Skåne distriktsstyrelse

Distriktsordförande

Umihana Rasovic, Eslöv

Ordinarie ledamöter

Alexandra Kronqvist, Malmö
Emelie Lütgens, Ängelholm
Emma Wennerholm, Höganäs
David Lenander, Svalöv
Hanna Gunnarsson, Lund
Jesper Sahlén, L
Patrik Milton, L
Tomas Gustafs

Ersättare

1. Fanny Söderlund, Kristianstad
2. Svjetlana Saric, Helsingborg
3. Tjatte Hedlund, Malmö
4. Susanne Meijer, Hörby
5. Rebecca Thell, Helsingborg
6. Roland Nilsson, Östra Göinge
7. Susanne Ringskog Vagnhammar, Simrishamn

Valberedning

Maria Dexborg, Malmö
Karin Feldt, Kristianstad
Gustavo Garcia, Burlöv
Lars Holmström, Eslöv
Agneta Lenander, Svalöv
Ingrid Mattiasson Saarinen, Helsingborg
Jan Nordström, Kristianstad
Angelica Svensson, Lund
Morgan Svensson, Malmö

Revisorer

Anneli Philipson, Malmö
Gustavo Garcia, Burlöv

Ett stort tack

Vänsterpartiet Skåne tackar de som nu lämnat distriktsstyrelsen för deras insatser för vår verksamhet, för stöd till partiföreningar och för lyckade aktiviteter.

Zandra Valencia

Zandra har i flera år varit en klippa i distriktsstyrelsen. Hon har suttit i distriktets verkställande utskott, ansvarat för arbetsledningen, varit feministiskt ansvarig m.m.

Pål Brunnström

Pål har varit distriktsstyrelsens länk till partistyrelsen och är samtidigt en fan-

tastisk aktivist med stora kunskaper. Pål har bland annat gjort stora insatser för distriktets studiearbete.

Busi Dimitriu

Busi har under sin tid i distriktsstyrelsen suttit i verkställande utskottet, varit internfeministiskt ansvarig och ansvarat för många aktiviteter. Busi är en sann aktivist och organisatör.

Mårten Pavlov

Mårten med sin gedigna fackliga bakgrund har bidragit till nytänkande i distriktsstyrelsen. Många beslut och dis-

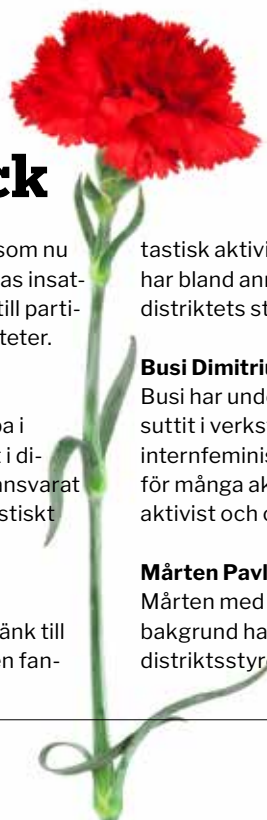
kussioner har fått en bättre innebörd tack vare Mårtens kloka input och idéer.

Kicki Lenander

Kicki har under året bland annat varit en av de ansvariga för distriktets lyckade antirasistiska konferens. Hon har spridit god stämning och bidragit med sitt engagemang i distriktsstyrelsen.

Mona Nihlén

Mona har bidragit med många kloka idéer och gjort distriktsstyrelsen mer uppmärksam på de utmaningar som små partiföreningar har.

Sitter kvar ett tag till.

Senarelagd partikongress

På grund av coronapandemin har Vänsterpartiet beslutat att skjuta fram sin partikongress. Istället för i maj hålls kongressen 29 oktober till 1 november 2020.

Även om datumet skjuts fram kommer platsen att kvarstå: Aros kongresscenter i Västerås. Dagordningen är redan fastslagen och alla de motioner och nomineringar som inkommit kommer att behandlas som vanligt. De genomförda ombudsvalen gäller.

Vänsterpartiet Skåne har den näst största distriktsdelegationen med 27 ombud.

Rösträkning i valomgång 2 av Vänsterpartiet Skånes kongressombudsval genomfördes den 20/3. Dessa är valda att representera Vänsterpartiet Skåne på kongressen:

Mats Billberg Johansson, Malmö
Jens Börjesson, Malmö
Lisa Claesson, Malmö
Maria Dexborg, Malmö
Birgitta Ehlin, Malmö
Patricia Escalante, Malmö
Laila Fast Petrovic, Eslöv
Karin Feldt, Kristianstad
Emma-Lina Johansson, Malmö

Tove Karnerud, Malmö
Maria Källberg, Malmö
Agneta Lenander, Svalöv
Ingrid Mattiasson Saarinen, Helsingborg
Susanne Meijer, Hörby
Patrik Munthe, Malmö
Sabrin Omar Högelius, Malmö
Mårten Pavlov, Lund
Tobias Petersson, Malmö
Umihana Rasovic Kasumovic, Eslöv
Lisa Stolpe, Malmö
Mats Sundbeck, Simrishamn
Ana Süssner Rubin, Malmö
Jesper Sahlén, Lund

Patrik Strand, Malmö
Fanny Söderlund, Kristianstad
Claudia Velasquez, Helsingborg
Gunilla Wahlberg, Lund

Suppleant 1-3
1. Showan Shattak, Malmö
2. Busi Dimitriu, Malmö
3. Banesa Martinez, Malmö